

Η Χαραυγή

μελετητῶν τῆς Βίβλου

2013

ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΕΛΕΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ
Η ΧΑΡΑΥΓΗ
THE DAWN (GREEK)
EAST RUTHERFORD, NEW JERSEY 07073 — U.S.A.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΤΟΣ 50ον - ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2013

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ.....	26
Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΙΩΣΗΦ.....	7
ΣΕΙΡΑΙ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ.....	39
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ.....	47
Ο ΚΕΝΟΣ ΤΑΦΟΣ.....	61
ΤΟ ΠΟΡΤΡΕΤΟ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ.....	63
Η ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ.....	60

---000---

ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΕΛΕΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ

Η ΧΑΡΑΥΓΗ

THE DAWN (GREEK)

EAST RUTHERFORD, NEW JERSEY - U.S.A.

ΑΝΘΡΩ-
ΠΟΤΗΣ

ζῇ σή-
μερον

τὴν πλέον αἱματω-
ν βαμέγην περίοδον
τῆς ἱστορίας της.
Περιοδικὸν τι ἀ-
ναφέρει ὅτι μόνοι

κατὰ τὴν περίοδον
τοῦ 1945-1970 ἐ-
ξήκοντα πόλεμοι
ἔλαβον χώραν, καὶ
75 μικροεπαναστά-

σεις ἐφ' ἀπάσης τῆς γῆς. Μετὰ τὸν Κατακλυσμὸν
τοῦ Νῶε καὶ τῆς συγχύσεως τῶν γλωσσῶν εἰς
τὸν πύργον τῆς Βαβέλ, ἡ ἱστορία τῆς ἀνθρωπό-
τητος ἔχει γραφῇ δι' ἀνθρωπίνου αἵματος.

Ὁ Πρῶτος Παγκόσμιος Πόλεμος ἔγεινε-μᾶς
εἶπον- μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ καταστή ὁ κόσμος κα-

τάλληλος διὰ Δημοκρατίαν, καὶ ὅμως κατὰ τὸ μετὰ ταῦτα διαρρεῦσαν χρονικῶς διάστημα ἀνεπλήδησαν αἱ τρομερώτεραι καὶ αιματηρώτεραι Δικτατορίαι ἐπὶ τῶν λαῶν καὶ τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς.

Καὶ ὁ Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος ἔγεινε -μᾶς εἶπον- διὰ νὰ καταργηθοῦν διὰ παντὸς οἱ πόλεμοι, καὶ διαρκῆς εἰρήνη νὰ καταστή δυνατὴ ἐπὶ τῆς γῆς, νὰ παύσουν οἱ φόβοι καὶ ἡ ἐνδεῖα ἐκ τῶν λαῶν τῆς γῆς. Πλὴν ἔκτοτε οὐδεμίαν εἰρήνην ἐγνώρισαν οἱ ἄνθρωποι, διατί; Διότι προσπαθοῦν νὰ ἐπιβάλλουν τὴν εἰρήνην ἄνευ τοῦ Ἀρχοντος τῆς εἰρήνης, διὰ τῶν ὀπλῶν καὶ τῆς αιματοχυσίας. Ὁ Θεὸς ὅμως ἔχει προεῖπει τὴν ἱστορίαν, ὅτι Αὐτὸς

"Καταπαύει τοὺς πολέμους ἕως τῶν περάτων τῆς γῆς. Συντρίβει τόξον, καὶ κατακόπτει λόγχην, καίει ἀμάξας ἐν πυρὶ. Ἡσυχάσατε, καὶ γνωρίσατε, ὅτι ἐγὼ εἰμαι ὁ Θεὸς, θέλω ὑψωθῆ μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, θέλω ὑψωθῆ ἐν τῇ γῇ." ΨΑΛΜ. μς:8-10.

Ἐπίσης ἀναγινώσκομεν,

"Καὶ ὁ Κύριος -ὁ Ἀρχὸν τῆς εἰρήνης- θέλει εἶσθαι Βασιλεὺς ἐφ' ὅλην τὴν γῆν. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θέλει εἶσθαι Κύριος εἷς, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἓν." ΖΑΧ. ιδ:9.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΔΕΝ ΓΝΩΡΙΖΕΙ ΠΟΥ ΒΑΔΙΖΕΙ

Ὁ Ἰησοῦς διεκήρυξεν ὅτι ὁ κόσμος εἶναι "ὡς πρόβατα χωρὶς ποιμένος." ΜΑΡΚ.ς:34. Παρέβαλλε δὲ τοὺς θρησκευτικοὺς ἀρχόντας τῶν ἡμερῶν Του ὡς τυφλοὺς ὁδηγοὺς, λέγων εἰς τοὺς μαθητὰς Του, "Ἀφήσατε αὐτοὺς, εἶναι ὁδηγοί

τυφλοὶ τυφλῶν, τυφλὸς δὲ τυφλὸν ἔαν ὁδηγῇ,
ἀμφότεροι εἰς βάθρον θέλουσι πέσει." MATΘ. ιε:14.

Μεγάλοι πολιτικοὶ ἄνδρες τῶν ἡμερῶν μας ἀναγνωρίζουν τὴν παγκόσμιον κατάστασιν, πλὴν δὲν δύνανται νὰ ἐξηγήσουν τὴν χειρόγραφον γραφὴν ἐπὶ τοῦ τοίχου, Ὁ Πρόεδρος VALERY GISCARD D'ESTAÏN OF FRANCE εἶπεν,

"Ὁ κόσμος εἶναι δυστυχὴς. Εἶναι δυστυχὴς διότι δὲν γνωρίζει ποῦ βαδίζει, καὶ ἐπειδὴ αἰσθάνεται ὅτι, ἔαν ἀνεκάλυπτε τοῦτο, θὰ κατηνόει ὅτι βαδίζει εἰς τὴν κατὰστροφὴν."

Τόσον οἱ προφητῆται, ὅσον καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ Ἀπόστολοι Αὐτοῦ, προεῖπον ποῦ βαδίζει ἡ ἀνθρωπότης, εἰς τὸν Ἀρμαγεδδῶνα. ΑΠΟΚ. ις:16.
Ὁ Ἰησοῦς εἶπεν,

" Τότε-ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ὀργῆς Αὐτοῦ- θέλει εἰσθαι μεγάλη θλίψις ὅποια δὲν ἔγεινεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ νῦν, οὐδὲ θέλει γείνει. Καὶ ἂν δὲν συνετέμνοντο αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, δὲν ἦθελε σωθῇ οὐδεμία σὰρξ, διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς ὅμως θέλουσι συντηθῇ αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι." MATΘ. κδ:21,22.
ΔΑΝΙΗΛ ιβ:1.

Ὁ δὲ Λουκᾶς ἀναφέρει πῶς θὰ εἶναι ἡ κατάστας, εἰς τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας-εἰς τὰς οποίας νῦν εὐρισκόμεθα,

"Ἐπὶ τῆς γῆς στενοχωρία ἔθνων ἐν ἀπορίᾳ..
.. Οἱ ἄνθρωποι θέλουσιν ἀποψυχεῖ ἐκ τοῦ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων δει-

"νῦν εἰς τὴν οἰκουμένην, διότι αἱ δυνά-
μεις τῶν οὐρανῶν θέλουσι σαλευθῇ."
ΛΟΥΚΑ κα:25,26.

Ὁ δὲ ἀπόστ. Παῦλος λέγει,

"Γίγνωσκε δὲ τοῦτο, ὅτι ἐν ταῖς ἐσχάταις
ἡμέραις θέλουσιν ἔλθεῖ καιροὶ κακοῖ-τῶρα
εὐρισκόμεθα εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον- διότι οἱ
ἄνθρωποι θέλουσιν εἶσθαι φίλαιοι, φιλάρ-
γυροι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι,
ἀπειθεῖς εἰς τοὺς γονεῖς, ἀχάριστοι, ἀνό-
σιοι, ἄσπλαγχνοι, ἀδιάλακτοι, συκοφάνται
ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι, προδόται,
προπετεῖς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι μᾶλλον
παρὰ φιλόθεοι, ἔχοντες μορφήν εὐσεβείας,
ῥηνυμένοι δὲ τὴν δύναμιν αὐτῆς."
B: TIMOTHEOY γ:1-5.

Τὰ ἐδάφια ταῦτα δὲν χρειάζονται σχόλια, ἡ
παγκόσμιος κατὰστασις τῶν ἡμερῶν μας πιστο-
ποιεῖ ὅτι εὐρισκόμεθα εἰς τοὺς "κακοὺς αὐ-
τοὺς καιροὺς." Μία ἄλλη προφητεία ἀναφέρει
ὅτι οἱ ἄνθρωποι-εἰς τὸν ἔσχατον τοῦτον και-
ρὸν- ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας, τῆς ὀργῆς τοῦ Κυρί-
ου- "θέλουσι περιπατεῖ ὡς τυφλοὶ." ΣΟΦ.α:14-
18. Οἱ λαοὶ παρεφρόνησαν καὶ προσκόπτοντες
παραπαίουν ὡς ὁ μεθύων, καὶ θέλουσι πέσει
καὶ δὲν θέλουσι σηκωθῇ. ΗΣΑΙΑΣ κδ:20.

---ooo---

ΟΙ ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ὁ Καρδινάλιος Κλημέντε Μάουρ τῆς πόλεως
Σοῦκρα τῆς Βολιβίας, διετύπωσε πρότασιν κατα-
πληκτικὴν, ὅπως ἡ ἐκκλησία τῆς Βολιβίας ἐγ-

καταλείψη ὅλην τὴν περιουσίαν της καὶ τὸν πλοῦτον της ὑπὲρ τῶν πτωχῶν. Μόνον ἡ ἐκκλησία τῆς πόλεως Σοῦκρα ἔχει πλοῦτον ἄνω τῶν 1,500,000,000 δραχμῶν. Ὁ πλοῦτος οὗτος, προτείνει ὁ Καρδινάλιος, νὰ διαμοιρασθῇ εἰς τοὺς πτωχοὺς διὰ τὴν ἀνακούφισιν των, λέγων,

"Ἐὰν τοιοῦτος πλοῦτος συνεκεντρώθῃ χωρὶς ἁμαρτίαν, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ τὸν κρατήσωμεν ἀδρανῇ ἐνώπιον τοσαύτης δυστυχίας; Αἱ πολύτιμοι διακοσμήσεις αἵτινες καλύπτουν τοὺς τοίχους τῶν ἐκκλησιῶν πρὸς τιμὴν τῶν αγίων, ὁ χρυσοῦς καὶ ὁ ἄργυρος τῶν ἀφιερωμάτων πρὸς τιμὴν των εἶναι ἄνευ πνευματικῆς ἀξίας, ὅταν τὰ πλήθῃ πάσχουν, πεινοῦν καὶ γυμνητεύουν."

Λέγεται ὅτι τὸ Βατικανὸν κατέχει πλοῦτον εἰς χρυσοῦν καὶ ἄργυρον εἰς τραπέζας καὶ μετοχὰς ἄνω τῶν ἑξ δισεκατομμυρίων δολλαρίων. Ὁ πλοῦτος δὲ εἰς γαίας, μοναστήρια, εἰκόνας καὶ πίνακας ζωγραφικῆς εἶναι ἀνυπολόγιστος.

Τὸ Βατικανὸν εἶναι τὸ πλουσιώτερον ἱδρυμα ἐπὶ τῆς γῆς, δεσπόζων ἐπὶ πεντακοσίων ἐκατομμυρίων Καθολικῶν ἐφ' ἀπάσης τῆς γῆς, γλώσσης καὶ λαοῦ, φυλῆς καὶ ἔθνους. Καὶ ὅμως Αὐτὸς ὁ ἱδρυτῆς τοῦ Χριστιανισμοῦ, δὲν εἶχε ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνει. Βασιλικοὶ τίτλοι, τιμαὶ καὶ δόξαι καὶ χλιδὴ διακρίνει τοὺς θρησκευτικοὺς ἄρχοντας τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἡ παράνομος ἐνωσις "Πολιτείας καὶ Ἐκκλησίας" προσέδωκε δύναμιν, ἰσχὺν καὶ δόξαν εἰς τοὺς ποιμένας τοῦ ποιμνίου τοῦ Θεοῦ. Περὶ τῶν ποιμένων τούτων, ἴδε λδ: 1-24. IEZEKIHΛ. Περὶ δὲ τοῦ καλοῦ ποιμένου IOANNOY ι:7-16.

Θβ Ζωή τοῦ Ῥωσήφ.

"Ἀπέστειλεν ὁ Βασιλεὺς καὶ ἔλυσεν αὐτὸν, ὁ ἄρχων τῶν λαῶν, καὶ ἡλευθέρωσεν αὐτὸν." ΨΑΛΜ. ρε:20.

---οοο---

ΙΔΟΜΕΝ ὅτι ὁ Φαραὼ εἶδε δύο ἐνόπνια ἅτινα οἱ σοφοὶ καὶ οἱ μάγοι τῆς Αἰγύπτου δὲν ἠδύναντο νὰ ἐγῇσουν. Τότε ἐνεθυμήθη ὁ ἀρχιενογόος τὸν Ἰωσήφ, καὶ ἐλάλησεν εἰς τὸν Φαραὼ. Ἐπιθυμοῦμεν νὰ σκεπτώμεθα ὅτι ὁ Ἰωσήφ, καθ' ὅλον τὸν μακρὸν τοῦτον καιρὸν τῶν δύο ἐτῶν, θὰ προσήχετο, θὰ ἡλπιζε καὶ θὰ ἀνέμεγεν. Αἶφνης, ἡμέραν τινα, ὁ ἀρχιδεσμοφύλαξ ἦλθεν εἰς τὸν Ἰωσήφ μὲ κατὰπληξιν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, λέγων, Ἰωσήφ, ὁ Βασιλεὺς σὲ καλεῖ εἰς τὸ παλάτιον. Ἰδοὺ, οἱ ἀπεσταλμένοι αὐτοῦ σὲ ἀναμένουν νὰ σὲ παρουσιάσουν. Σκεπτώμεθα ὅτι ὁ Ἰωσήφ ἐσπευσμένος θὰ ἐλούσθη, θὰ ἡλλάξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, θὰ ἐξυρίσθη, καὶ ἡκολούθησε τοὺς ἀπεσταλμένους αὐλικοὺς τοῦ παλατίου.

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΦΑΡΑΩ

"Ἦκουσα περὶ σοῦ νὰ λέγωσιν, ὅτι ἐννοεῖς τὰ ὄνειρα ὥστε νὰ ἐξηγῇς αὐτὰ," εἶπεν ὁ Φαραὼ εἰς τὸν Ἰωσήφ, ὅταν παρουσιάσθη ἐνώπιόν του. Μὲ σεμνότητα καὶ μὲ γαλήνην

ἀπήντησεν ὁ Ἰωσήφ, "Οὐχὶ ἐγὼ, ὁ Θεὸς θέλει
 δώσει εἰς τὸν Φαραῶ σωτήριον ἀπόκρισιν." ΓΕΝ.
 μα:15,16. Ὅποῖος καιρὸς διὰ σεμνότητα, ἴσως
 εἶπη τις! Οὗτος ἦτο σκλάβος ἐπὶ δέκα ἔτη, καὶ
 εἰς τὴν φυλακὴν περίπου τρία ἔτη, καὶ τώρα,
 ὅτε εἶχε μεγάλην εὐκαιρίαν διὰ λάμπειν ἐνώπι-
 ον αὐτοῦ τοῦ βασιλέως, οὗτος ἐπέρριψε τὴν
 εὐκαιρίαν ταύτην! Ἀλλὰ σεμνότης ἢ ταπεινο-
 φροσύνη πολλὰκις δεικνύει μεγαλεῖον χαρακτῆ-
ρος, καὶ τοῦτο δὲν διέφυγε τὴν ὀξείαν ἀντί-
 ληψιν τοῦ Φαραῶ.

Ὁ Κνέπος ἐφωτίσε τὸν νοῦν τοῦ Ἰωσήφ καὶ
 εἶπεν, "Ὁ Φαραῶ ὅτι τὰ δύο αὐτοῦ ἐ-
 νουπνία ἐδείκνυν ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ζήτημα, δι-
 δων δὲ αὐτὸ δις, δεικνύει τὴν σοβαρότητα καὶ
 μεγάλην σπουδαιότητα τοῦ ζητήματος. Ἡ ἐξήγη-
 σις αὐτῶν ἐπιμύχον ἐπτά ἔτη εὐτυχίας,
 ἀφθονίας, αὐτὰ θὰ διεδέχοντο αὐτὰ ἐπτά ἔτη
 πένου καὶ δυστυχίας, τὰ ὅποια θὰ ἀπερρόπων
 ὕλης ἀφθονίας τῶν προηγουμένων ἐτῶν.

Τότε ὁ Ἰωσήφ ὑπέδειξεν εἰσήγησιν εἰς τὸν
 Φαραῶ, ὡς διορίσῃ πιστοὺς ἐπιστάτας ἐπὶ
 τῆς γῆς, ὅπως ἀγοράσουν ὅλον τὸ περίσσευμα
 τῶν σιτῶν, σίτου καὶ ἄλλων τροφίμων τῶν ἐ-
 τῶν τῆς ἀφθονίας, καὶ ἀποθηκεύσουν αὐτὰ πρὸς
 χρῆσιν τῶν ἐπτά ἐτῶν τῆς πείνης καὶ δυστυχί-
 ας τῶν ἑτῶν γῆς.

Ὁ Φαραῶ ἀμέσως ἀντελήφθη τὴν σοφίαν τοῦ
 σχεδίου καὶ τῆς ὑποδείξεως, ὅθεν ἀναγινώσκο-
 μεν, "Καὶ εἶπεν ὁ Φαραῶ εἰς τοὺς δούλους αὐ-
 τοῦ, Δυνάμεθα νὰ εὕρωμεν ἀνθρώπον καθὼς τοῦ-
 τον, ἄνθρωπον εἰς τὸν ὅποιον ὑπάρχει τὸ πνεῦ-
 μα τοῦ Θεοῦ; Καὶ εἶπεν ὁ Φαραῶ πρὸς τὸν Ἰω-
 σήφ, Ἐπειδὴ ὁ Θεὸς ἔδειξεν εἰς σὲ πάντα ταῦ-
 τα, δὲν εἶναι οὐδεὶς τόσον συνετὸς καὶ φρό-

νιμος ὅσον σὺ, σὺ λοιπὸν θέλεις εἶσθαι ἐπὶ τοῦ οἴκου μου, καὶ εἰς τὸν λόγον τοῦ στόμα- τὸς σου θέλει ὑπακούει πᾶς ὁ λαὸς μου, μόνον κατὰ τὸν θρόνον θέλω εἶσθαι ἀντὶ τὸς σου."
ΓΕΝ. μα:37-40.

Εὐρίσκομεν ἐνταῦθα ὅτι ὁ Ἰωσήφ ἐν μιᾷ ἡ- μέρᾳ ἐξῆλθεν τῆς φυλακῆς, τῶν δεσμῶν καὶ τῆς δουλείας, καὶ ἀνῆλθεν εἰς τὸ ὑπατον ἀξίωμα τοῦ διοικητοῦ ἐν Αἰγύπτῳ, τῆς μεγίστης Αὐτο- κρατορίας τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, δεύτερος μετὰ τὸν Φαραῶ. Ἀναγινώσκομεν περαιτέρω,

" Καὶ εἶπεν ὁ Φαραῶ πρὸς τὸν Ἰωσήφ, Ἰδοὺ, σὲ κατέστησα ἐφ' ὅλης τῆς γῆς Αἰγύπτου. Καὶ ἐκβαλὼν ὁ Φαραῶ τὸ δακτυλίδιον αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἔβαλεν αὐτὸ εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Ἰωσήφ, καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸν ἱμά- τια βύσινᾳ, καὶ περιέβαλε χρυσοῦν περι- δέρραιον περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ. Καὶ ἀ- νεβίβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἄμαξαν αὐτοῦ, τὴν δευτέραν, καὶ ἐκήρυττον ἔμπροσθεν αὐτοῦ, Γονατίσατε, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐφ' ὅλης τῆς γῆς Αἰγύπτου. Καὶ εἶπεν ὁ Φαραῶ πρὸς τὸν Ἰωσήφ, Ἐγὼ εἶμαι ὁ Φαραῶ, καὶ χωρὶς σοῦ οὐδεὶς θέλει σηκώσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἢ τὸν πόδα αὐτοῦ, καθ' ὅλην τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου." ΓΕΝ.μα:41-44.

Ὁ Ἰωσήφ ἦτο τριάκοντα ἐτῶν ὅτε παρεστά- θη ἔμπροσθεν τοῦ Φαραῶ. Ὁ Φαραῶ ἥλλαξε τὸ ὄ- νομα αὐτοῦ εἰς Ζαφνὰθ-πανεᾶχ-σημαίνων κοπιῶ- τι Κρυφιογνώστης- ἔδωκε δὲ εἰς αὐτὸν εἰς γυ- ναῖκα τὴν θυγατέρα τοῦ ἱερέως τῆς ΩΝ Ἀσενὰθ. Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰωσήφ εἰς τὴν γῆν τῆς Αἰγύπτου. Ἐκαρποφόρησεν δὲ ἡ γῆ ἑπτὰ ἔτη πλουσιοπαρό- χως, καὶ ὁ Ἰωσήφ ἐσύναξεν τροφὰς ὥς τὴν ἄμ- μον τῆς θαλάσσης, πολλὸν σφόδρα, καὶ ἐναποθή-

κευσε αὐτὰς εἰς τὰς διαφόρους πόλεις, καὶ ἔ-
παυσε νὰ μετρᾷ τὸν σῖτον πλέον, διότι ἦτο ἁ-
μέτρητος." ΓΕΝ. μα:47-49.

Η ΕΚΠΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΕΝΥΠΝΙΩΝ

Ἡ πεῖνα ἦτο γενικὴ μετὰ τὰ ἑπτὰ ἔτη τῆς
εὐτυχίας, καὶ πολὺ δρυμεῖα εἰς ὀλόκληρον τὴν
περιοχὴν τοῦ γύρωθεν κόσμου, συμπεριλαμβανο-
μένης καὶ τῆς Χαναὰν καθὼς καὶ τῆς γῆς Αἰγύ-
πτου. Ἡ γῆ κατεξηράνθη, ἡ παραγωγὴ ἡλαττώθη
σφόδρα ἕως οὗτου οὐδὲν ἔμεινεν διὰ σποράν. Ὁ
Ἰωσήφ ἠγόρασε τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ αὐτοὺς
τοὺς ἰδίους, δίδων εἰς αὐτοὺς τροφὴν διὰ
τὰς οἰκογενείας καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν. Ἡ πεῖνα
ἐβάρυνεν καὶ εἰς τὴν Χαναὰν. Ὁ Ἰακώβ ἤκουσεν
ὅτι πωλεῖται σῖτος ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ διέταξε
τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, οἵτινες εἶχον οἰκογενείας,
ὥπως κατέλθουν εἰς Αἴγυπτον διὰ νὰ ἀγοράσουν
σῖτον. Ἐκράτησε δὲ μεθ' ἑαυτοῦ τὸν Βενιαμὴν
τὸν μικρότερον αὐτοῦ υἱόν.

Οἱ δέκα υἱοὶ τοῦ Ἰακώβ ἔφθασαν ἐν Αἰ-
γύπτῳ. Ὡς ξένοι, ὠδηγήθησαν εἰς τὸν Ἰωσήφ,
ὅστις ἀνέμενεν αὐτοὺς, ὅτι θὰ ἤρχοντο διὰ
σῖτον. Διὰ τοῦτο ἴσως οὗτος δὲν ἦλθεν εἰς
ἐπαφὴν μετ' αὐτῶν προηγουμένως. Ὅταν οὗτοι
ἐφέρθησαν ἔμπροσθεν τοῦ Ἰωσήφ, οὗτοι ἔπεσον
ἔμπροσθεν αὐτοῦ καὶ προσεκύνησαν αὐτὸν ἕως
ἐδάφους, μὴ ἀναγνωρίσαντες αὐτὸν. Εἰς αὐτοὺς
οὗτος ἦτο ὁ ἄρχων τῆς Αἰγύπτου, καὶ ὁ Ἰωσήφ
ἐνεθυμήθη τὰ ὄνειρα αὐτοῦ, τὰ χειρόβολα τοῦ
σῖτου καὶ τοὺς ἀστέρας. Ὡμίλει δὲ πρὸς αὐ-
τοὺς διὰ διερμηνέως, ἐξετάζων αὐτοὺς ἐὰν δὲν
ἦσαν ἀληθῶς κατὰσκοποι, ἐλθόντες πρὸς κατασ-
κοπεῖαν ἵνα ἀργότερον ἐλθουν μετὰ στρατοῦ
διὰ λεηλασίαν. Ἐθεσεν δὲ αὐτοὺς εἰς φυλακὴν

ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. Οὗτοι ἐξήγησαν εἰς τὸν Ἰωσήφ τὴν κατάστασιν των μὲ ἀλήθειαν, καὶ ἀπήντησαν εἰς τὰς ἐρωτήσεις ἀκριβῶς περὶ τοῦ πατρὸς αὐτῶν καὶ τοῦ παιδίου Βενιαμίν.

Πόσον ἡ καρδία τοῦ Ἰωσήφ θὰ ἔπαλλεν, ἔπειτα ἀπὸ 20 σχεδὸν ἔτη νὰ μάθῃ περὶ τοῦ πατρὸς του καὶ τοῦ ὁμομητρίου αὐτοῦ ἀδελφοῦ Βενιαμίν ὅτι ἦσαν ἐν τῇ ζωῇ καὶ εἶχον καλῶς.

Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ τῆς φυλακῆς, καὶ ἐδέχθη νὰ πωλήσῃ σῖτον, ἀλλὰ δὲν ἀπεκάλυψεν εαυτὸν, ἐκράτησεν αὐστηρὰν στάσιν ἀπέναντι των. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπανέλθουν διὰ σῖτον, ἀποδεικνύοντες τὴν εἰλικρίνειάν των, ἔπρεπε νὰ φέρουν μεθ' αὐτῶν καὶ τὸν νεώτερον αὐτῶν ἀδελφόν, τὸν Βενιαμίν. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ὁ Συμεὼν ἔπρεπε νὰ κρατηθῇ ὡς ὄμηρος ἐν φυλακῇ.

Εἰς αὐτὴν τὴν ἀγωνίαν εὐρισκόμενοι, ἀσ-τραπιαίως θὰ διηλθεν ἐκ τῆς διανοίας αὐτῶν ἡ τραγικὴ ἐνθύμησις τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν Ἰωσήφ, 17 ἔτῶν, μὲ τὸν ποικιλόχρουν αὐτοῦ χιτῶνα, ἡ ἀγωνία του, αἱ ἐπικλήσεις αὐτοῦ νὰ ἐλευθερώσουν αὐτὸν, σπλαγχνισθοῦν αὐτὸν, εἰς τὸν ὁποῖον ἔστρεψαν κωφὰ ὦτα, καὶ ἐπώλησαν αὐτὸν δι' ἀργύρια. Ἡ ἀναγραφή λέγει ὅτι ἔλεγον ὁ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον,

" Ἀληθῶς ἔνοχοι εἴμεθα διὰ τὸν ἀδελφόν ἡμῶν, καθὼς εἴδομεν τὴν θλίψιν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, ὅτε παρεκάλει ἡμᾶς, καὶ δὲν εἰσηκούσαμεν αὐτὸν, διὰ τοῦτο ἐπῆλθεν ἐφ' ἡμῶν ἡ θλίψις αὕτη.

Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Ρουβὴν πρὸς αὐτοὺς, λέγων, Δὲν εἶπον πρὸς ἐσᾶς, λέγων, Μὴ ἁμαρτήσητε κατὰ τοῦ παιδίου, καὶ δὲν ἠκούσατε;

" διὰ τοῦτο, ἰδοὺ, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ-
 ζητεῖται. Καὶ αὐτοὶ δὲν ἤξευρον ὅτι ἐ-
 νόει ὁ Ἰωσήφ, διότι συνωμίλουν διὰ δι-
 ερμηνέως. Καὶ συρθεὶς ἀπὸ πλησίον αὐ-
 τῶν, ἔκλαυσεν." ΓΕΝ. μβ:21-24.

Τὰ δάκρυα αὐτοῦ ἦσαν δάκρυα εὐσπλαγχνίας
 καὶ χαρᾶς-χαρᾶς βλέπων τὴν τύψιν τῆς συνει-
 δήσεως τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, κατανοῶν ὅτι ὅλα
 αὐτὰ τὰ ἔτη ἐπέφερον εἰλικρινῇ μετάνοιαν καὶ
 ἀλλαγὴν χαρακτῆρος. Οὐχ ἦττον ὅμως, ἔπρεπε
 νὰ δοκιμάσῃ αὐτοὺς περαιτέρω. Ἐπανῆλθεν πρὸς
 αὐτοὺς, ἔλαβε τὸν Συμεὼν ὡς ὄμηρον, ἔθεσε τὰ
 χρήματα αὐτῶν εἰς τοὺς σάκκους τοῦ σίτου ἐ-
 νὸς ἐκάστου, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς, μὲ τὴν
 παραγγελίαν, ὅταν ἐπανέλθουν νὰ φέρουν τὸν
 Βενιαμὶν μετ' αὐτῶν.

Η ΠΑΙΔΑΓΩΓΗΣΙΣ

Ὅταν ἔφθασαν εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν μὲ τὸν
 σῖτον, μετ' ἐκπλήξεως εἶδον εἰς τοὺς σάκκους
 αὐτῶν τὰ χρήματὰ των. Διηγῆθησαν δὲ εἰς τὸν
 πατέρα αὐτῶν τὰ πάντα περὶ τῆς ὑποψίας ὅτι
 ἦσαν κατάσκοποι, ὑπὸ τοῦ Κυβερνήτου, καὶ πῶς
 ὁ Συμεὼν ἐκρατήθη ὡς ὄμηρος, καὶ πῶς διὰ νὰ
 ἀγοράσουν πάλιν σῖτον ἐξ Αἰγύπτου, ἔπρεπε νὰ
 φέρουν καὶ τὸν Βενιαμὶν μεθ' αὐτῶν. Ὁ Ἰακώβ
 διεμαρτυρήθη, λέγων εἰς αὐτοὺς θλιβερώς,
 "Σεῖς μὲ ἠτεκνώσατε, ὁ Ἰωσήφ δὲν ὑπάρχει, καὶ
 ὁ Συμεὼν δὲν ὑπάρχει, καὶ τὸν Βενιαμὶν θέλε-
 τε λάβει, ἐπ' ἐμὲ ἦλθον πάντα ταῦτα;" ΓΕΝΕΣΙΣ
μβ:36. Θὰ ἦτο σκληρὰ δοκιμασία εἰς τοὺς ἀδελ-
 φοὺς οἱ λόγοι τοῦ πατρὸς αὐτῶν. Τὸ ἔγκλημα
 ἐναντίον τοῦ Ἰωσήφ ἦτο ἡ αἰτία τῆς τραγωδίας
 ταύτης καὶ ἡ συνειδήσις των ἤλεγχεν αὐτοὺς
 διὰ τὴν θείαν ἀνταπόδωσιν.

Όταν ἐξηντλήθη ὁ ἀγορασθεὶς σῖτος ἐξ Αἰγύπτου, ὁ Ἰακώβ παρώτρυνε τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ νὰ κατέλθουν εἰς Αἴγυπτον δι' ἀγορὰν σίτου, ἀλλ' οὗτοι ἠρνήθησαν θετικῶς νὰ κάμουν τοῦτο, ἐκτὸς ἐὰν ὁ Βενιαμὶν κατέλθῃ μετ' αὐτῶν. Ὁ Ἰακώβ διεμαρτυρήθη ἰσχυρῶς. Τότε ὁ Ἰούδας ὤμειλλε, καὶ ἠγγυήθη διὰ τὸν Βενιαμὶν. Ἄς ἐνθυμώμεθα ὅτι ἦτο ὁ Ἰούδας, ὅστις ἐπρότεινε ὅπως πωλήσωσιν τὸν Ἰωσήφ ὡς σκᾶβον. Καὶ τώρα ἠγγυήθη μὲ τὴν ἑαυτοῦ ζωὴν διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Βενιαμὶν. Ὅποια μεταλλαγή! Ὅποια μεταλλαγή ἔλαβε χώραν εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ! Ὁ Ἰακώβ τελικῶς συγκατετέθη, ἔνεκεν ἀνάγκης. Ἀπέστειλεν αὐτοὺς πάλιν εἰς τὸν Κυβερνήτην τῆς Αἰγύπτου μὲ δώρα, μέλι καὶ ἄρωματα, βάλαμον, ἀμύγδαλα κ.λ.π. καὶ διπλάσιον ἀργύριον, λέγων,

" Καὶ ὁ Θεὸς ὁ Παντοδύναμος νὰ σᾶς δώσῃ χάριν ἔμπροσθεν τοῦ ἀνθρώπου, διὰ νὰ ἀποστείλῃ μὲ σᾶς τὸν ἄλλον σας ἀδελφὸν Συμεὼν καὶ τὸν Βενιαμὶν, καὶ ἐγὼ ἂν ᾔναι νὰ ἀτεκνωθῶ, ἥς ἀτεκνωθῶ." ΓΕΝ. μγ:8-11.

Όταν ἔφθασαν εἰς Αἴγυπτον, ὁ Ἰωσήφ ἔδωκεν ἐντρολὴν διὰ δεῖπνον, καὶ ἔλυσε καὶ τὸν Συμεὼν. Όταν ἦσαν ἐτοιμοὶ διὰ φαγητὸν, ἦλθεν ἐντὸς τῆς οἰκίας καὶ ὁ Ἰωσήφ, ἐνδεδυμένος ὡς Αἰγύπτιος Πρίγκιψ, καὶ πάλιν ἔπεσον κατὰ γῆς ἔμπροσθεν αὐτοῦ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. Μὲ εὐγένειαν ὁ Ἰωσήφ ἠρώτησε περὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ παρετήρησε τὸν ὁμομήτριον αὐτοῦ ἀδελφὸν Βενιαμὶν, καὶ ἤθελεν νὰ ἐναγκαλισθῇ αὐτὸν, καὶ διὰ νὰ μὴ ἐκ συγκινήσεως κλαύσῃ ἀπὸσφύρθη ἐπ' ὀλίγον διὰ νὰ μὴ ἴδουν τὰ ἐκ χαρᾶς δάκρυα αὐτοῦ.

Οἱ ἐπιστάται τῆς τραπέζης ἔθεσαν ἓνα ἕκαστον εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ, καὶ ἐθάύμασαν διὰ

τὴν κατὰταξιν ἡλικίας καὶ πρωτοτοκίων αὐτῶν. Καὶ ὅταν ἡ τροφή ἐτέθη ἐνώπιον των ἐθαύμασαν ἐπὶ πλεόν βλέποντες νὰ τίθεται πενταπλασία μερὶς ἔμπροσθεν τοῦ Βενιαμιν. Ἐμνησικακήσαν διὰ τοῦτο; Ἐζήλευσαν διὰ τὴν ἰδιαιτέραν εὐνοίαν ἣτις ἐδείχθη εἰς τὸν Βενιαμιν; ὅπως ἐζήλευσαν αὐτὸν διὰ τὸν ποικιλόχρουν αὐτοῦ χιτῶνα;! Οὐδόλως! Ἐχάρησαν, καὶ ἡ ἀναγραφή λέγει, "ἠὺφράνθησαν μετ' αὐτοῦ." ΓΕΝ.μγ:34. Πρέπει νὰ εἰμεθα βέβαιοι ὅτι ὁ Ἰωσήφ θὰ παρετήρησεν τὴν ἐπὶ πλεόν μαρτυρίαν τῆς ἀλλαγῆς αὐτῶν.

ΕΠΙ ΠΛΕΟΝ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ

Ὁ Ἰωσήφ ἤθελε νὰ δοκιμάσῃ αὐτοὺς διὰ τὴν συμπάθειαν αὐτῶν διὰ τὸν πατέρα των, καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τους διὰ τὸν νεώτερον αὐτῶν ἀδελφὸν Βενιαμιν. Ὅταν τὰ σακκία αὐτῶν ἐγεμίσθησαν μὲ σίτον, ἐκανόνισεν διὰ τοῦ ἐπιστάτου ὅπως τὸ ποτήριον τὸ ἀργυροῦν τεθῇ εἰς τὸ σακκίον τοῦ Βενιαμιν, καθὼς καὶ τὸ ἀργύριον ἐνδὲς ἐκάστου εἰς τὸ στόμιον τοῦ σακκίου αὐτῶν, καὶ τὴν πρωΐαν ἀπέλυσεν αὐτοὺς. Μόλις ὅμως ἐπορεύθησαν ὀλίγον ἐπιστρέφοντες εἰς τὸν τόπον αὐτῶν, ἀπέστειλεν ἀξιωματικούς καὶ δούλους τοῦ παλατίου καὶ ἠρεύνησαν τοὺς σάκκους ἐνδὲς ἐκάστου, κατηγοροῦντες αὐτοὺς ὅτι ἔκλεψαν τὸ ἀργυροῦν ποτήριον τοῦ Κυβερνήτου ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ ἔνθα ἐγευματίσαν φιλοξενηθέντες.

Τὸ ποτήριον εὗρέθη εἰς τὸν σάκκον τοῦ Βενιαμιν. Ὅποια κατὰπληξις! ἔδωσαν ὑπόσχεσιν εἰς τὸν πατέρα αὐτῶν διὰ τὸν Βενιαμιν, διότι εἶπον, "εἰς ὄντινα ἐκ τῶν δούλων σου εὗρεθῇ, ἅς ἀποθάνῃ, καὶ ἡμεῖς ἔτι θέλομεν γεῖναι δοῦλοι τοῦ Κυρίου ἡμῶν." ΓΕΝ. μδ:9. Ὁ Ρουβὴν

εἶχεν εἶπει εἰς τὸν πατέρα αὐτοῦ νὰ θανατώσῃ τοὺς δύο υἱοὺς του ἐὰν δὲν φέρῃ πάλιν τὸν Βενιαμὴν. ΓΕΝ. μβ:37. Καὶ ὁ Ἰούδας εἶπεν ὅτι, "Θέλω εἶμαι ὑπεύθυνος διὰ παντὸς ἐὰν δὲν φέρω πάλιν τὸ παιδίον καὶ στήσω αὐτὸ ἔμπροσθεν σου." ΓΕΝ. μγ:7-10.

Ὁ ἀξιωματικὸς εἶπεν ὅτι, εἰς ἐκεῖνον εἰς τὸν ὅποιον εὗρεθῇ τὸ ποτήριον, αὐτὸς θέλει εἶσθαι δοῦλος. Ἀπέλυσε δὲ ὅλους τοὺς ἄλλους κρατήσας τὸν Βενιαμὴν διὰ δοῦλον, καὶ ἐπέστρεψεν. Πλὴν ὅμως ὅλοι ἐπέστρεψαν ἐπίσης, ἀπρωλιωθέντες διὰ τὴν κλοπὴν. Ἦσαν οἱ ἴδιοι οὗτοι ἄνθρωποι, οἱ ἀνάλγητοι, οἱ ἀσυγκίνητοι εἰς τὰς φωνὰς καὶ ἐπικλήσεις τοῦ Ἰωσήφ, εἰς τὸν λάκκον, καὶ φεύγοντα πωλυθέντα ὡς δοῦλον, ἱκετεύων μετὰ δακρύων αὐτοὺς; Ἦσαν οἱ ἴδιοι, οἱ βάψαντες τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ εἰς τὸ αἷμα, σπαράζοντες τὴν καρδίαν τοῦ πατρὸς αὐτῶν;!

Η ΜΕΤΑΛΛΑΓΗ

Ὅταν ἐπανῆλθον εἰς τὸ παλάτιον ἔπρσαν ἔως ἐδάφους ἔμπροσθεν τοῦ Ἰωσήφ, ὅστις ἔκατηγόρησεν αὐτοὺς. Δὲν ὑπῆρχον λόγοι δικαιολογίας. Τὶ ἠδύναντο νὰ εἰπουν πρὸς δικαιολογίαν των; Ἡ μαρτυρία ἦτο κατάφορος, ἦσαν κλέπται. Ἀπελπισία κατεῖχεν ἅπαντας. Τότε ὁ Ἰούδας, πλησιάσας εἶπεν,

" Δέομαι, κύριε μου, ἃς λαλήσῃ παρακαλῶ ὁ δοῦλος σου λόγον εἰς τὰ ὦτα τοῦ κυρίου μου, καὶ ἃς μὴ ἐξαφθῇ ὁ θυμὸς σου κατὰ τοῦ δούλου σου, διότι σὺ εἶσαι ὡς ὁ Φαραὼ. Ὁ κύριός μου ἠρώτησε τοὺς δούλους αὐτοῦ, λέγων, Ἐχετε πατέρα ἢ ἀδελφόν; Καὶ εἶπομέν πρὸς τὸν κύριόν μου, Ἐχομεν πατέρα γέροντα, καὶ παιδίον τοῦ

"γῆρατος αὐτοῦ μικρὸν, ὃ δὲ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀπέθανεν, καὶ αὐτὸς μόνος ἔμεινεν ἐκ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀγαπᾷ αὐτὸν. Καὶ εἶπας πρὸς τοὺς δούλους σου, Φέρετε αὐτὸν πρὸς ἐμὲ διὰ νὰ ἴδῃ αὐτὸν ἰδίῳις ὀφθαλμοῖς. Καὶ εἴπομεν πρὸς τὸν κύριόν μου, τὸ παιδίον δὲν δύναται νὰ ἀφήσῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ, διότι, ἐὰν ἀφήσῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ, θέλει ἀποθάνει. Σὺ δὲ εἶπας πρὸς τοὺς δούλους σου, Ἐὰν δὲν καταβῇ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν, δὲν θέλετε ἰδεῖ πλέον τὸ πρόσωπόν μου.

Καὶ τότε ἀνέβημεν πρὸς τὸν δοῦλον σου τὸν πατέρα μου, ἀπηγγείλαμεν πρὸς αὐτὸν τοὺς λόγους τοῦ κυρίου μου. Ὁ δὲ πατὴρ ἡμῶν εἶπεν, Ὑπάγετε ἅλιν, ἀγοράσατε εἰς ἡμᾶς τροφάς. Καὶ εἴπομεν, Δὲν δυνάμεθα νὰ καταβῶμεν, ἐὰν ὁ ἀδελφὸς ἡμῶν ὁ νεώτερος ἦναι μεθ' ἡμῶν, τότε θέλομεν καταβῇ, διότι δὲν δυνάμεθα νὰ ἴδωμεν τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνθρώπου, ἐὰν ὁ ἀδελφὸς ἡμῶν ὁ νεώτερος δὲν εἶναι μεθ' ἡμῶν.

Καὶ ὁ δοῦλος ὁ πατὴρ εἶπε πρὸς ὑμᾶς, Σεῖς ἐξεύρετε ὅτι δύο υἱοὺς ἐγέννησεν εἰς ἐμὲ ἡ γυνὴ μου, καὶ ὁ εἰς ἐξῆλθεν ἀπὸ πλησίον μου, καὶ εἶπα, Βεβαίως κατεσπαράχθη ὑπὸ θηρίου, καὶ δὲν εἶδον αὐτὸν ἕως τοῦ νῦν, ἐὰν δὲ λάβητε καὶ τοῦτον ἀπ' ἐμπροσθέν μου καὶ συμβῇ εἰς αὐτὸν συμφορὰ, θέλετε καταβιβάσει τὴν πολιὰν μου μετὰ λύπης εἰς τὸν τάφον. Τώρα λοιπὸν ὅταν ὑπάγω πρὸς τὸν δοῦλον σου τὸν πατέρα μου, καὶ τὸ παιδίον δὲν ἦναι μεθ' ἡμῶν -ἐπειδὴ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ κρέμαται ἐκ τῆς ψυχῆς ἐκείνου- καθὼς ἴδῃ ὅτι τὸ παιδίον δὲν εἶναι, θέλει ἀποθάνει, καὶ οἱ δοῦλοι σου θέλουσι καταβιβάσει τὴν πολι-

" ἂν τοῦ δούλου σου τοῦ πατρὸς ἡμῶν μετὰ λύπης εἰς τὸν τάφον. Διότι ὁ δοῦλος σου ἐγγυήθη περὶ τοῦ παιδίου πρὸς τὸν πατέρα μου, λέγων, Ἐὰν δὲν φέρω αὐτὸν πρὸς σέ, τότε θέλω εἶσθαι ὑπεύθυνος πρὸς τὸν πατέρα μου διὰ παντὸς.

Τώρα λοιπὸν, δέομαι σου, ἄς μείνῃ ὁ δοῦλος σου ἀντὶ τοῦ παιδίου δοῦλος εἰς τὸν κύριόν μου, τὸ δὲ παιδίον ἄς ἀναβῇ μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, διότι πῶς νὰ μεταβῶ πρὸς τὸν πατέρα μου, ἔὰν τὸ παιδίον δὲν εἶναι μετ' ἐμοῦ; Οὐχί, διὰ νὰ μὴ ἴδω τὸ κακὸν τὸ ὅποῖον θέλει εὐρεῖ τὸν πατέρα μου." ΓΕΝ. μδ: 18-34.

Η ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ

Καθὼς ὠμίλει ὁ Ἰούδας, εἰς τὴν διάνοιαν τοῦ Ἰωσήφ διελύθη κάθε ἀμφιβολία. Ἀληθῶς ἤλλαξεν τελειωτικά. Τώρα ἦσαν πρόθυμοι νὰ θυσιάσουν ἑαυτοὺς διὰ τὸν νεώτερον αὐτῶν ἀδελφόν, καὶ ἀπαλλάξουν τὸν πατέρα αὐτῶν περαιτέρω ἀγωνίας καὶ θλίψεως καρδίας. Ὁ καιρὸς ἦλθεν δι' αὐτὸν νὰ ἀναγνωρισθῇ. Διέταξεν ὅπως πάντες ἐξέλθουν ἐκ τῆς οἰκίας, καὶ μὲ δάκρυα ρέοντα εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν ἑαυτὸν εἰς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ: "Ἐγὼ εἶμαι ὁ Ἰωσήφ, ὁ ἀδελφὸς σας," τὸν ὅποῖον ἐπώλησατε εἰς Αἴγυπτον," ὁ πατὴρ μου ἔτι ζῇ;" ΓΕΝ με: 1-3.

Δύνασθε νὰ φαντασθῇτε τὴν κατάπληξιν τῶν ἀδελφῶν του! ἡ τύψις τῆς συνειδήσεως αὐτῶν πρὸ πολλοῦ εἶχεν ἐκδηλωθῇ, "Ἐτεράχθησαν ἐκ τῆς παρουσίας αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωσήφ πρὸς αὐτοὺς, μὴ λυπεῖσθε, μὴδ' ἄς φανῇ εἰς ἑσᾶς σκληρὸν ὅτι μὲ ἐπώλησατε ἐδῶ. ἐπειδὴ εἰς δι-

ατήρησιν ζωῆς μὲ ἀπέστειλεν ἐδῶ ὁ Θεὸς ἔμ-
προσθὲν σας. Ἰώρα λοιπὸν δὲν μὲ ἀπέστειλα-
τε σεῖς ἐδῶ, ἀλλ' ὁ Θεὸς, καὶ μὲ ἔκαμε πατέρα
εἰς τὸν Φαραῶ, καὶ κύριον παντὸς τοῦ οἴκου
αὐτοῦ, καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς γῆς Αἰγύπτου."
ΓΕΝ. με:4-8.

Ὅποιαν μεγαλοκαρδίαν εἶχεν ὁ Ἰωσήφ! Ὅ-
ποία θειοειδῆς συγχώρησις! Ἐξεχάσθησαν τὰ ἔτη
τῆς σκλαβιάς αὐτοῦ, τὰ ἔτη τῆς φυλακῆς, τῶν
δεσμῶν, τῆς μοναξιάς, τῆς νοσταλγίας τοῦ πα-
τρὸς καὶ τοῦ οἴκου αὐτοῦ! Τώρα τὰ πάντα εἶχον
καλῶς. Ὁ Βενιαμὴν ἦτο ὁ πρῶτος ῥστις ἡ ναγκα-
λίσθη αὐτὸν. Ἦτο ὁ μικρότερος, ὁμομήτριος
ἄδελφός αὐτοῦ ἐκ τῆς Ραχὴλ, τὸν ὁποῖον ἡγάπα
ὑπερβολικὰ. Τότε ἡ ναγκαλίσθησαν ὅλοι αὐτὸν
καὶ ἐφίλησεν αὐτοὺς, καὶ ὅλοι ἔκλαιον ἐκ χα-
ρᾶς.

Ὁ Ἰωσήφ ἀμέσως ἀπέστειλεν συνοδείαν καὶ
ἀμάξας διὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τῶν οἰκογε-
νειῶν τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ. Ἐγκατέστησεν αὐτοὺς
εἰς τὴν πλέον εὐφορον γῆν Γεσὲν. Δυνάμεθα νὰ
φαντασθῶμεν τὴν συγκίνησιν τῆς συναντήσεως
τοῦ Ἰακώβ καὶ τοῦ Ἰωσήφ! Ὅπόσον ἡ πίστις τῶν
δύο τούτων ἀνδρῶν θὰ ἐδραιώθη! Ἐνεπιστεύοντο
ἀμφότεροι τελείως εἰς τὴν πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ.

Αὕτη εἶναι ἡ ἱστορία τῆς ζωῆς τοῦ
Ἰωσήφ, ὡραία καὶ συγκινητικὴ ἱστορία, τόσον
πλουσία εἰς αἴσθησιν ὥστε φέρει δάκρυα εἰς
τοὺς ὀφθαλμοὺς μας μελετῶντας ταύτην. Ἐπίσης
πλουσία εἰς προφητικὴν σημαντικότητα. Κα-
τανοεῖτε τὶ τοῦτο ἐννοεῖ καὶ ἐμπεριέχει; Ἐν-
νοεῖ, πρῶτον, ὅτι ὁ Θεὸς κάμνει τὸ σχέδιόν
Του ἐν λεπτομερείᾳ, καὶ ἐννοεῖ ἐπίσης ὅτι ἐ-
πιβλέπει διὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ. Ἐπροστάτευ-
σε καὶ διευθέτησε πάσας τὰς πείρας τοῦ Ἰωσήφ
διὰ νὰ εἰκονίσῃ μέρος τοῦ σχεδίου Αὐτοῦ.

ΠΡΟΦΗΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΙ

Τώρα ἄς παρατηρήσωμεν μερικὰς προφητικὰς, συμβολικὰς εἰκόνας, τὰς ὁποίας ἔκαμεν διὰ τὸν Ἰωσήφ. Ὁ Ἰωσήφ ὑποτυποῖ τὸν Ἰησοῦν,

1ον/ καθὼς ὁ Ἰωσήφ ἦτο ὁ εὐνοούμενος τοῦ πατρὸς υἱὸς, διαρκῶς παρὰ τὸ πλευρὸν αὐτοῦ, οὕτω καὶ ὁ Ἰησοῦς ἦτο ὁ εὐνοούμενος Υἱὸς τοῦ Πατρὸς Θεοῦ, ἡ καθημερινὴ Αὐτοῦ τρυφή.

2ον/ Καθὼς ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀπέστειλε τὸν Ἰωσήφ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ εἰς Δωθὰν, οὕτως ὁ Οὐράνιος Πατὴρ ἀπέστειλε τὸν ἀγαπῶν Αὐτοῦ Υἱὸν εἰς τὸ ἔθνος Ἰσραὴλ, καθὼς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς MATΘ. ιε:24, "Δὲν ἀπεστάλην, εἰμὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ."

3ον/ Καθὼς οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Ἰωσήφ ἐμίσουν αὐτὸν ἕνεκ αἰτίας, οὕτω καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς ΙΩΑΝΝ. ιε:25, "Μὲ ἐμίσησαν ὡρεὰν."

4ον/ Καθὼς ἡ ἀποστολὴ τοῦ Ἰωσήφ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ δὲν ἐλήφθη καλῶς παρὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἀλλ' ἀπερρίφθη, οὕτω καὶ ὁ Ἰησοῦς, "Εἰς τὰ ἴδια ἦλθεν καὶ οἱ ἴδιοι δὲν ἐδέχθησαν αὐτὸν," "Καταπεφρονημένος καὶ ἀπεριμμένος ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων." ΗΣ. νγ:3, ΙΩ. α:11.

5ον/ Καθὼς οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Ἰωσήφ ἦσαν σκληροὶ εἰς αὐτὸν, οὕτω καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Ἰησοῦ -ὁ Ἰσραὴλ-, "Ἐπειδὴ ἤξευρεν ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτὸν." MATΘ. κζ:18, ΜΑΡΚ. ιε:10.

6ον/ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Ἰωσήφ εἶπον περὶ αὐτοῦ, "Ἄς φονεύσωμεν αὐτὸν," ΓΕΝ. λζ:20, οὕτω μὲ

τὸν Ἰησοῦν, οἱ Ἰουδαῖοι συνώμωσαν νὰ θανατώσουν Αὐτὸν, κραυγάζοντες, "Σταύρωσον, σταύρωσον Αὐτὸν." MATΘ. κζ:2022, ΜΑΡΚ. ιε:13, καὶ ΛΟΥΚ. κγ:20.

7ον/ Καθὼς ὁ Ἰωσήφ εἰκονικῶς ἐθανατώθη, ῥιφθεὶς εἰς τὸν λάκκον, ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, οὕτω ὁ Ἰησοῦς πραγματικῶς ἐθανατώθη ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, θέσαντες Αὐτὸν εἰς τὸν λακκον-τάφον.

8ον/ Καθὼς ὁ Ἰωσήφ ἐπωλήθη ὡς δοῦλος δι' ἄργύρια, μὲ τὴν εἰσήγησιν τοῦ Ἰούδα, οὕτως ὁ Ἰησοῦς, ἐπωλήθη ὑπὸ τοῦ Ἰούδα δι' ἄργύρια τριάκοντα-μισθοῦς μισθωτοῦ. ZAX. ια:12. MATΘ. κς:15, ΕΞΟΔ. κα:32.

9ον/ Καθὼς ὁ πιστὸς Ἰωσήφ ἔκαμε τρία ἔτη ἐν τῇ φυλακῇ, οὕτω ὁ πιστὸς Ἰησοῦς ΑΠΟΚ. γ:14, ἔμεινε τρεῖς ἡμέρας εἰς τὴν φυλακὴν τοῦ θανάτου.

10ον/ Καθὼς ὁ Φαραὼ ἀνύψωσε τὸν Ἰωσήφ εἰς τὸ πλεῦρον αὐτοῦ, δεύτερον μετ' αὐτοῦ, ἄρχοντα τῆς Αἰγύπτου, οὕτω καὶ ὁ Ἰησοῦς, ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν τὴν τρίτην ἡμέραν, διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Πατρὸς Θεοῦ, εἰς ἐξέχουσαν θέσιν δόξης, μετὰ τὸν Θεὸν εἰς τὸν θρόνον τοῦ Σύμπαντος, καθὼς ὁ Ἰδιος εἶπεν μετὰ τὴν ἀνάστασιν Του, "Ἐδόθη εἰς ἐμὲ πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς." MATΘ. κη:18.

11ον/ Καθὼς μὲ τὸν Ἰωσήφ, αἱ διάφοροι πεῖραι, θλίψεις, στενοχωρίαι, αἰσχύνῃ, προετοίμασαν τὴν ὁδὸν τῆς δόξης καὶ τῆς τιμῆς ὡς ἄρχοντα τῆς Αἰγύπτου, οὕτω καὶ μὲ τὸν Ἰησοῦν, αἱ πεῖραι καὶ αἱ σκληραὶ δοκιμασίαι Αὐτοῦ ἀπέδειξαν τὴν πιστότητα Του πρὸς τὸν

Θεδν, καὶ ὠδήγησαν Αὐτὸν εἰς τὴν δόξαν," Ὑπέφερε σταυρὸν, καταφρονήσας τὴν αἰσχύνην, καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ." EBP. ιβ:2.

12ον/ Ὁ Ἰωσήφ ἔδωκεν ἄρτον εἰς πάντας, ἀγοράσας πᾶσαν τὴν γῆν διὰ τὸν Φαραῶ, καὶ τὸν λαὸν καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν, τὰ πάντα ἡγόρασεν ὁ Ἰωσήφ δίδων εἰς αὐτοὺς ἄρτον διὰ νὰ ζήσουν. GEN. μζ:19, οὕτω καὶ ὁ Ἰησοῦς, ἐξηγόρασεν ὁλοκλήρον τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χιλιετηρίδος, τῆς Βασιλείας Αὐτοῦ, ὁ Χριστὸς θὰ δώσῃ ζωὴν-τὴν ἀξίαν τῆς ζωῆς Αὐτοῦ- εἰς πάντας τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτὴν, τὸν ἄρτον τῆς ζωῆς. ΙΩΑΝΝ.ς:51.

13ον/ Καθὼς δὲν ὑπῆρχε ζωὴ διὰ τὸν λαὸν ἐκ τῶς μέσῃ τοῦ Ἰωσήφ-ὅστις κατεῖχε τὸν σῆτον, ὅστις ἔδιδε ζωὴν- οὕτω δὲν ὑπάρχει ζωὴ εἰς οὐδένα ἄνευ τοῦ ἄρτου τῆς ζωῆς, τοῦ Χριστοῦ.

14ον/ Καθὼς μὲ τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ Ἰωσήφ, οἵτινες ἀρχικῶς ἀπέρριψαν αὐτὸν, τελικῶς ὅμως ἀνεγνώρισαν αὐτὸν, καὶ ἐκλαύσαν δι' αὐτὸν, οὕτω καὶ μὲ τὸν Ἰουδαϊκὸν λαὸν οἱ ὁποῖοι ἀπέρριψαν τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐσταύρωσαν Αὐτὸν, ἔπειτα ἀπὸ πολλὰς πείρας- διασπορὰν, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς θλίψεως τοῦ Ἰακώβ- θὰ ἀναγνωρίσουν τελικῶς τὸν Ἰησοῦν καὶ θὰ κλαύσουν δι' Αὐτὸν. ZAX. ιβ:10. "Θέλουσιν ἐπιβλέψει πρὸς ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἐξεκέντησαν, καὶ θέλουσι κλαύσει δι' αὐτὸν."

15ον/ Καὶ καθὼς ὁ Ἰωσήφ ἔκρινε τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ οὐχὶ κατὰ τὸ πλ. ἐπραξαὶ εἰς αὐτὸν εἰς τὸ παρελθόν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας τοῦ παρελθόντος αὐτῶν, ἀλλὰ ἀναλόγως μὲ τὴν κα-

τάστασιν καὶ διαθέσιν τῆς καρδίας αὐτῶν κατὰ τὸν καιρὸν ἐκείνον. Οὕτω καὶ ἡ μέλλουσα κρίσις τοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ καὶ ὅλου τοῦ κόσμου θὰ εἶναι ἀναλόγως τῆς διαθέσεως τῆς καρδίας αὐτῶν κατὰ τὸν καιρὸν ἐκείνον, τῆς χιλιετοῦς Αὐτοῦ Βασιλείας.

Ταῦτα εἶναι μερικὰ τυπικὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ἐπικῆς πλὴν θεοπνεύστου ἱστορίας τῆς ζωῆς τοῦ Ἰωσήφ. Ὑπάρχουν πολλὰ μαθήματα εἰς τὴν ἱστορίαν ταύτην. Δὲν νομίζετε, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ὅτι ὁ παραλληλισμὸς οὗτος καὶ οἱ τύποι δὲν ἔγειναν ἀπλῶς καὶ ὥς ἔτυχεν ἀλλ' ὅτι τὰ πάντα ἔγειναν διὰ τῆς προνοίας τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐγράφησαν διὰ τὴν νοουθεσίαν καὶ ὄφελος ἡμῶν, ὅπως κατανοήσωμεν ὅτι δὲν ἀκολουθήσαμεν "μύθους σοφιστικοὺς" Β. ΠΕΤΡ. α:16. διὰ νὰ γνωρίσωμεν ὅτι ἀληθῶς ἔχομεν τὴν ἀλήθειαν;!

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΜΑΘΗΜΑ

Ἡ ἱστορία τοῦ Ἰωσήφ εἶναι ἡ ἰδικὴ μας καθιερωμένη ζωὴ, ἱστορία τῆς προνοίας τοῦ Θεοῦ. Ὡς μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, ὁ Ἰωσήφ, ὡς τύπος, ἀντιπροσωπεύει ἡμᾶς ὁμοίως, καὶ αἱ πείραι αὐτοῦ ἀντιπροσωπεύουν ὁμοίως τὰς ἰδικὰς μας πείρας. Καθὼς ὁ Ἰακώβ ἠγάπα τὸν Ἰωσήφ καὶ ὁ Θεὸς ἠγάπα τὸν Ἰησοῦν, οὕτω καὶ μετὰ σοῦ καὶ ἡμῶν ὡς εἶναι γεγραμμένον, "Διότι αὐτοῦς ὁ Πατὴρ σὰς ἀγαπᾷ, ἐπειδὴ σεῖς ἠγαπήσατε ἐμὲ." ΙΩΑΝΝ. ιε:27. Καθὼς ὁ Ἰωσήφ ἐμίσετο ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ - μὲ πάθος - οὕτως ὁ Ἰησοῦς ἐμίσετο ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων - μὲ πάθος - οὕτω καὶ περὶ ἡμῶν τε καὶ υμῶν εἶναι γεγραμμένον, "Ἐὰν ὁ κόσμος σὰς μισῇ ἐξεύρετε ὅτι ἐμὲ πρότερον υμῶν ἐμίσησεν." ΙΩΑΝΝ. ιε:18.

Καθὼς ὁ Κύριος ἦτο μετὰ τοῦ Ἰωσήφ, ἐπι-
βλέπων πάσας τὰς ὑποθέσεις τῆς ζωῆς αὐτοῦ,
κάμνων τὰ πάντα νὰ ἀποβοῦν πρὸς τὸ καλὸν,
καὶ ὅπως ὁ Οὐράνιος Πατὴρ ἦτο μετὰ τοῦ Υἱοῦ
Αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν
τῆς ἐπιγείου Αὐτοῦ σταδιοδρομίας, καὶ τελικῶς
ἐδόξασεν Αὐτὸν, οὕτω καὶ ἡμεῖς, ἔχομεν τὴν
βεβαιότητα ὅτι, "τὰ πάντα συνεργοὺν πρὸς τὸ
ἀγαθὸν εἰς τοὺς ἀγαπῶντας τὸν Θεόν, εἰς τοὺς
κεκλημένους κατὰ τὸν προορισμὸν αὐτοῦ." ΡΩΜ.
η:28.

Καθὼς αἱ δυσμενεῖς πείραι ἐγύμνασαν τὸν
Ἰωσήφ, ἀναπτύσσοντες ὡραιότητα χαρακτῆρος,
καὶ καθὼς ὁ Ἰησοῦς ἀπέδειξε τὴν πιστότητα
Αὐτοῦ "ἐξ ὅσων ἔπαθε," οὕτω καὶ περὶ ἡμῶν
εἶναι γεγραμμένον, Α. ΠΕΤΡ. δ:12,13.

"Ἀγαπητοί, μὴ παραξενεύεσθε διὰ τὸν βα-
σανισμὸν τὸν γινόμενον εἰς ἐσᾶς πρὸς δο-
κιμασίαν, ὡς ἂν συνέβαινεν εἰς ἐσᾶς πα-
ράδοξόν τι, ἀλλὰ καθότι εἰσθε κοινωνοὶ
τῶν παθημάτων τοῦ Χριστοῦ, χαίρετε, ἵνα
καὶ ὅταν ἡ δόξα αὐτοῦ φανερωθῇ, χαρῇτε
ἀγαλλιάμενοι."

Καὶ καθὼς ὁ Ἰωσήφ ἔδιδε τροφήν "πρὸς δια-
τήρησιν ζωῆς," καὶ ὡς ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς
τὴν Βασιλείαν Αὐτοῦ θὰ δίδῃ τροφήν εἰς πάν-
τας, καὶ ἡμεῖς, ὡς μέλη τοῦ Σώματος Αὐτοῦ,
θὰ συμμετάσχωμεν μετ' Αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποκατάσ-
τασιν ζωῆς εἰς ὁλοκλήρον τὴν ἀνθρωπότητα.

ΕΤΕΡΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Ὑπάρχουν ἐκεῖ ἕτερα πολύτιμα μαθήματα
πρὸς διαπαιδαγώγησιν ἡμῶν. Ἐν τούτων εἶναι
τὸ τοῦ Μ Ι Σ Ο Υ Σ. Καταστρεπτικὸν αἴσθημα

τὸ μῖσος, ὅταν εἰσέλθῃ εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἀτόμου." Ὁ μισῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ εἶναι ἀνθρωποκτόνος." Α΄ ΙΩΑΝΝ. γ:15. Ἐτερον τι κακὸν αἴσθημα εἶναι τὸ αἴσθημα τῆς ΥΠΕΡΦΑΝΕΙΑΣ. Ὁ Ἰωσήφ, ἦτο ταπεινὸς, διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς ἦτο μετὰ τοῦ Ἰωσήφ καὶ ἐπέχεεν ἐπ' αὐτὸν ἔλεος, καὶ ἔδωκεν εἰς αὐτὸν χάριν." ΓΕΝ. λθ:21. Ὁ ἱησοῦς ἦτο ταπεινὸς τὴν καρδίαν, καὶ ἔταπεινώθη, διὰ τοῦτο καὶ ὑψώθη." Ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται," εἶναι ἡ πολιτεία τοῦ Θεοῦ.

Ἐτερον πολύτιμον μάθημα εἶναι τὸ μάθημα τῆς ΥΠΟΜΟΝΗΣ, καὶ τῆς ΠΙΣΤΕΩΣ εἰς τὸν Θεόν. Ὁ Ἰωσήφ δὲν ἐγόγγυζεν διὰ τὰς πικρὰς αὐτοῦ πείρας, εἶχεν ΥΠΟΜΟΝΗΝ καὶ ΠΙΣΤΙΝ, καὶ ὁ Κύριος ἦτο μετ' αὐτοῦ." Πᾶσαν χαρὰν νομίσατε, ἀδελφοί μου, ὅταν περιπέσητε εἰς διαφόρους πειρασμοὺς." ΙΑΚ. α:2. Ἀλλὰ τὸ πλεόν ἔσοχον καὶ ἐξέχον μάθημα εἶναι τὸ μάθημα τῆς ΜΑΚΡΟΘΥΜΙΑΣ, τοῦ ΕΛΕΟΥΣ καὶ τῆς ΣΥΓΧΩΡΗΣΕΩΣ. Ὁ Ἰωσήφ συνεχώρησε τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, εὖσπλαγχνίσθη αὐτοὺς. Ἡ εὐγενὴς καὶ καλοκάγαθος αὐτοῦ καρδιά ἦτο νὰ καθησυχάσῃ αὐτοὺς ὅταν ἀναγνώρισαν αὐτὸν ἄρχοντα, δεῦτερον μετὰ τὸν Φαραῶ, καὶ ὅχι μόνον τοῦτο ἀλλὰ ἐπαρηγόρησεν αὐτοὺς ἐπιχέων ἔλεος εἰς τὴν τεθλιμμένην αὐτῶν καρδίαν, λέγων, "Τώρα λοιπὸν, μὴ λυπεῖσθε, μηδ' ὥς φανῇ σκληρὸν, ὅτι με ἐπωλήσατε ἐδῶ, ἐπειδὴ εἰς διατήρησιν ζωῆς με ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς ἔμπροσθέν σας... τώρα λοιπὸν δὲν με ἀπεστείλατε ἐδῶ σεῖς, ἀλλ' ὁ Θεός." ΓΕΝ. με:4-8.

Δὲν εἶναι οἱ λόγοι οὗτοι εὐγενεῖς λόγοι! Δὲν φλέγεται ἡ καρδιά σας ὑπὲρ θαυμασμοῦ καὶ συγκινήσεως, μελετῶντες τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἰωσήφ; Αἰσθάνεσθε τὴν ἱστορίαν του; Δύνασθε νὰ συσχετίσητε τὸν ἑαυτὸν σας μὲ τὰς πείρας τοῦ

Ἰωσήφ; Συμπαθοῦντες μὲ τὰς δοκιμασίας αὐτοῦ, θλιβόμενοι μὲ τὰς θλίψεις αὐτοῦ. Πάν ὅ,τι ἔκαμεν ὁ Ἰωσήφ ἦτο θειοειδὲς εἰς αἴσθημα καὶ ἔργον. Δὲν σᾶς κάμνει τοῦτο νὰ ἀγαπήσητε καὶ νὰ θέλητε νὰ δοξάσητε τὸν Θεὸν περισσότερον; Ἐὰν ναι, τότε εἶναι ἡ πλέον ἑξοχος μαρτυρία ὅτι εἰσθε ἐκ τῆς τάξεως τὴν ὁποίαν ὁ Ἰωσήφ ὑποτυποῖ, καὶ τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ἀγαπᾷ καὶ ἐξυψώνει. Ἄς εἴμεθα φιλάγαθοι, φιλεύσπλαγχοι, ἐλεήμονες ὡς ἦτο ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ ὁ Ἰωσήφ τὸν ὁποῖον ὁ Ἰωσήφ ὑποτυποῖ.

Καίτοι ὁ Ἰωσήφ δὲν εἶχεν τὸ φῶς τῆς ἀποκαλύψεως τὸ ὁποῖον ἡμεῖς ἔχομεν, ἐντούτοις θαυμάζομεν μὲ τὸν χαρακτῆρα του, τὴν εὐγένειαν του, τὴν πίστιν του, καὶ τὰ εὐγενῆ αὐτοῦ αἰσθήματα. Ἄς μελετῶμεν καὶ ἅς σκεπτώμεθα ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἡ καρδιά ἡμῶν ἅς φλέγεται μὲ τὰ ὑψηλὰ αὐτὰ παραδείγματα, τοῦ Ἰησοῦ καὶ τοῦ Ἰωσήφ, διὰ νὰ κατασταθῶμεν ἄξιοι τῆς δόξης καὶ τῆς τιμῆς τὴν ὁποίαν οὗτοι ἀπῆλυσαν. Καὶ ἅς εὐχαριστοῦμεν τὸν Κύριον διὰ τὰ παραδείγματα ταῦτα, καὶ διὰ τὴν χάριν τῆς προσκλήσεως, νὰ γείνωμεν τέκνα Θεοῦ, Ἐὰν συμπάθωμεν, ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν μετ' Αὐτοῦ.

---οοο---

" Ἡ ἀμοιβὴ τῆς ταπεινώσεως, καὶ τοῦ φόβου τοῦ Κυρίου, εἶναι πλοῦτος, καὶ δόξα, καὶ ζωὴ."
ΠΑΡΟΙΜ. κβ:4.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Ο ΠΑΥΛΟΣ ΕΝΘΑΡΡΥΝΕΙ ΤΟΥΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ

✠ "Διότι
συλλογί- ✠
σθητι τὸν ὑ-
πομείναντα ὑπὸ
τῶν ἁμαρτωλῶν τοι-
αύτην ἀντιλογίαν εἰς
ἑαυτὸν, διὰ τὸ μὴ ἀπο-
κάμῃτε χαννούμενοι κατὰ
τὰς ψυχὰς σας." ΕΒΡ. ιβ:3.

---οοο---

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ ἐπιστολὴ περιλαμ-
βάνει ζωτικὴν πληροφορίαν ὡς
πρὸς τὴν τυπικὴν σημεσίαν τῆς
Σκηνῆς, ὅπου ὁ Θεὸς ὡδήγησε
τὸν Μωϋσῆν νὰ κτίσῃ "ἐν τῇ ἐρήμῳ",
ἰδιαιτέρως ὡς πρὸς τὰς ὑπηρεσίας τῆς
καὶ τὸ ἱερατεῖον τῆς. Ἐπίσης θέτει τὴν ὑ-
ποσχεθεῖσαν "Νέαν Διαθήκην" εἰς τὴν κατάλλη-
λον αὐτῆς θέσιν ἐν τῷ σχεδίῳ τοῦ Θεοῦ. Εἶναι
πολύτιμος ἐπιστολὴ ὡς ἀφορῶσα ὠρισμένας δι-
δασκαλίας τοῦ θείου σχεδίου.

Ἐπιπροσθέτως τῶν τυπικῶν καὶ δογματικῶν
χαρακτήρων τῆς ἐπιστολῆς, αὕτη γίνεται ἐνθαρ-
ρυντικὴ τις ἀγγελία πρὸς αὐτοὺς. Οἱ Ἑβραῖοι
οὗτοι, συμφώνως τῷ ἀποστόλῳ, δὲν εἶχον κάμει
πρόοδον ἐν τῇ ἀληθείᾳ ὅσον ἔπρεπε. Ὁ Παῦλος
ὁμιλεῖ περὶ αὐτῶν ὡς "νωθρῶν τὴν ἀκοήν," καὶ
εἰς τοῦτο προσθέτει, "Ἐπειδὴ, ἐνῶ ὡς πρὸς τὸν
καιρὸν ἔπρεπε νὰ εἰσθε διδάσκαλοι, πάλιν ἔ-

χετε χρείαν τοῦ νὰ σᾶς διδάσκη τις τὰ ἀρχι-
κὰ στοιχεῖα τῶν λόγων τοῦ Θεοῦ, καὶ καταντή-
σατε νὰ ἔχητε χρείαν γάλακτος καὶ οὐχὶ στε-
ρεᾶς τροφῆς." ΕΒΡ. ε:12.

Ἡ μέθοδος τοῦ Παύλου περὶ ἐνθαρρύνσεως
τῶν ἀδελφῶν τούτων εἰς μίαν σταθερὰν καὶ πε-
ρισσοτέραν προοδευτικὴν ἐκτίμησιν τῆς ἀληθεί-
ας ἥ τὸ πρῶτον νὰ βεβαιώσῃ αὐτοὺς περὶ τῆς πη-
γῆς τῆς, δεικνύων ὅτι αὕτη εἶχεν ἔλθει ἐκ
τοῦ Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ πρὸς αὐτοὺς, μέσω τοῦ ἀ-
γαπητοῦ Αὐτοῦ Υἱοῦ, τὸν Ὅποιον οὗτοι ἐδέχθη-
σαν ὡς τὸν Μεσίαν, καὶ πρὸς τὸν Ὁποῖον οὗ-
τοι εἶχον ἀφιερῶσαι τὴν ζωὴν των. Οὗτος κα-
λεῖ τὴν προσοχὴν των εἰς τὴν θεῖαν ταύτην
προέλευσιν τοῦ εὐαγγελίου εἰς τὸ πρῶτον κε-
φάλαιον. Θὰ ἀναφέρωμεν τὰ πρῶτα ὁκτὼ ἐδάφια,
ἵνα ἀναζωογονήσωμεν τὴν μνήμην μας.

"Ὁ Θεὸς ἀφοῦ ἐλάλησε τὸ πάλαι πρὸς τοὺς
πατέρας ἡμῶν διὰ τῶν προφητῶν πολλάκις
καὶ πολυτρόπως, ἐν ταῖς ἐσχάταις ταύταις
ἡμέραις ἐλάλησε πρὸς ἡμᾶς διὰ τοῦ Υἱοῦ,
τὸν ὁποῖον ἔθεσε κληρονόμον πάντων, δι' οὗ
ἔκαμε καὶ τοὺς αἰῶνας, ὅστις ὡς ἀπύγασ-
μα τῆς δόξης καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως
αὐτοῦ, καὶ βαστάζων πάντα μετὰ τὸν Λόγον
τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, ἀφοῦ δι' ἑαυτοῦ ἔκα-
με καθαρισμόν τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθι-
σεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς,
τοσοῦτον ἀνώτερος τῶν ἀγγέλων γενόμενος,
ὅσον ἑξοχώτερον ὑπὲρ αὐτοὺς ὄνομα ἐκλη-
ρονόμησεν. Διότι πρὸς τίνα τῶν ἀγγέλων
εἶπεν ποτὲ, "Υἱὸς μου εἶσαι σὺ, ἐγὼ σή-
μερον σὲ ἐγέννησα;" καὶ πάλιν, "Εγὼ θέ-
λω εἶσθαι εἰς αὐτὸν Πατὴρ, καὶ αὐτὸς θέ-
λει εἶσθαι εἰς ἐμὲ Υἱὸς." Ὅταν δὲ εἰσα-

"γάγη τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει, "Καὶ ἅς προσκυνήσωσιν αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ." Καὶ περὶ μὲν τῶν ἀγγέλων λέγει, "ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα." Περὶ δὲ τοῦ Υἱοῦ, "Ὁ θρόνος σου, ὦ Θεέ, εἶναι εἰς τὴν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, Σκῆπρον εὐθύτητος εἶναι τὸ σκῆπτρον τῆς βασιλείας σου."

Πόσον καλύτερον δύναται ὁ ἀπόστολος νὰ τόνισῃ τὸ μέγα βάρος τῆς ἐξουσίας ἣτις ὑποστηρίζει τὸ εὐαγγέλιον παρὰ οὕτω ὑπενθυμίζων εἰς ἡμᾶς περὶ τῆς ὑψηλῆς θέσεως τοῦ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, μέσῳ τοῦ ὁποίου ὁ Οὐράνιος Πατήρ ὠμίλησε πρὸς ἡμᾶς; Γνωρίζομεν ὅτι οἱ ἄγγελοι ἄγγελοι κατέχουν ἀπαραίτητον τινα θέσιν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' οὗτοι δὲν ἐξυψώθησαν εἰς τὴν ὑψηλὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Ἰησοῦς ἐξυψώθη.

Ἀργότερον ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ ὁ Παῦλος ὁμιλεῖ περὶ τῶν ἀγγέλων "ὥς λειτουργικῶν πνευμάτων, ἀποστελλομένων εἰς ὑπηρεσίαν διὰ τοὺς μέλλοντας νὰ κληρονομήσουν σωτηρίαν." Καὶ πόσον σημαντικὴ εἶναι ἡ ὑπηρεσία αὕτη τῶν λειτουργικῶν πνευμάτων εἰς ἕκαστον ἀκόλουθον τοῦ Κυρίου! Ἀλλ' ὁ οὐράνιος Πατήρ οὐδέποτε εἶπεν εἰς οἶονδῆποτε ἐξ αὐτῶν "κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως οὗ θέσω τοὺς ἐχθροὺς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου;" EBP. α:13,14, ΦΑΛΜ. ρι:1. Ἀλλ' Οὗτος εἶπε τοῦτο εἰς τὸν Υἱόν, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ἀνάστασιν Του ἐκ τῶν νεκρῶν, τοῦ ἐδόθη πᾶσα δύναμις καὶ ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς." MATΘ. κη:18, ΔΑΝΙΗΛ ζ:13,14.

Ο ΑΓΩΓΟΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Ὁ ὑψηλῶς Οὗτος ἐξυψωθείς εἶναι ὁ ἄγωγος τῆς ἀληθείας διὰ τὴν λαὸν τοῦ Κυρίου, διαρκούντος τοῦ παρόντος αἰῶνος. Οὗτος ὠμίλησεν εἰς ἡμᾶς διὰ τῆς προσωπικῆς Αὐτοῦ διακονίας, καὶ ὁμιλεῖ Οὗτος πρὸς ἡμᾶς μέσῳ τῶν ἐμπνευσμένων Του ἀποστόλων καὶ προφητῶν. Αὕτη εἶναι ἡ αἰτία ὅτι εἶναι τόσον ζωτικὸν νὰ προσκολλώμεθα πρὸς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐμάθομεν ἐξ Αὐτοῦ. Ὁ Ἀπόστολος ὠδηγεῖτο ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, διότι εἰς τὸ πρῶτον ἐδάφιον τοῦ ἐπομένου κεφαλαίου οὗτος λέγει, " Διὰ τοῦτο ἡμεῖς πρέπει νὰ προσέχωμεν περισσότερον εἰς ὅσα ἠκούσαμεν, διὰ νὰ μὴ ἐκπέσωμεν ποτὲ. Διότι ἐὰν ὁ λόγος ὁ λαληθεὶς δι' ἀγγέλων ἔγινε βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβε δικαίαν μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς θέλομεν ἐκφύγει, ἐὰν ἀμελήσωμεν τόσον μεγάλην σωτηρίαν; ἥτις ἀρχίσασα νὰ λαλῇται διὰ τοῦ Κυρίου, ἐβεβαιώθη εἰς ἡμᾶς ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων;" EBP, β:1-3.

Ὁ Παῦλος ἠννόησεν ὅτι οἱ Ἑβραῖοι, πρὸς τοὺς ὁποίους ἔγραψε τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, εἶχον κατὰ μέγαν τινα βαθμὴν ἀφήσει τὰ πράγματα ταῦτα νὰ "διαφύγουν" καὶ εἶχον ἀμελήσει τὴν θαυμασίαν ταύτην ἀλήθειαν ἣν οὗτοι εἶχον λάβει παρὰ τοῦ ἐν ὑψηλοῖς ἐξυψωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Καθὼς ἤδη ἔχομεν ἀναφέρει, οὗτοι ἐχρειάζοντο νὰ διδαχθοῦν πάλιν τὰς πρώτας ἀρχὰς τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, ὅθεν τώρα οὗτος ἐνεθάρρυνεν αὐτοὺς εἰς ἀνανέωσιν προσπαθείας, μήπως αἱ μεγάλαι ἀλήθειαι τοῦ εὐαγγελίου διαφύγουν καθολοκληρίαν μακρὰν ἐξ αὐτῶν.

Δύναται νὰ φανῇ ἀπὸ διαφόρους ἐκθέσεις ἐν τῇ ἐπιστολῇ, ὅτι μία αἰτία ἐμφανίσεως σημείων ἐλαττώσεως τῆς πίστεως καὶ τοῦ ζήλου τῶν Ἑβραίων ἀδελφῶν, νὰ ἦτο οἱ υἱοθετοῦντες τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Χριστοῦ, οὗτοι εἶχον λάβει μεγάλην καταδίωξιν, καταδίωξιν τὴν ὁποίαν οὗτοι προφανῶς δὲν ἐπερίμενον. Ὅθεν, ὁ Παῦλος ἐξηγήσεν εἰς αὐτοὺς, ὅτι τοῦτο ἦτο ἐν τῇ πραγματικότητι πολὺ ἐν ἁρμονίᾳ μὲ τὸ θεῖον σχέδιον, ὅτι οἱ ἀκόλουθοι τοῦ Χριστοῦ ἦσαν ἀδελφοὶ Τρου, κληθέντες εἰς τὴν ἰδίαν δόξαν πρὸς τὴν ὁποίαν Οὗτος εἶχεν ἐξυψωθῇ, καὶ ὅτι ἡ ἀτραπὸς πρὸς τὴν δόξαν ταύτην ἦτο ἡ ὁδὸς τῶν παθημάτων. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, οὗτος ἀνέφερεν,

" Διότι ἔπρεπεν εἰς αὐτὸν, διὰ τοῦ ὁποίου εἶναι τὰ πάντα, καὶ διὰ τοῦ ὁποίου ἔγειναν τὰ πάντα, φέρων εἰς δόξαν πολλοὺς υἱοὺς, νὰ κάμῃ τέλειον τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ τῶν παθημάτων. Ἐπειδὴ καὶ ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι ἐξ ἐνὸς εἶναι πάντες, δι' ἣν αἰτίαν δὲν ἐπαισχύνεται νὰ ὀνομάζῃ αὐτοὺς ἀδελφοὺς, λέγων, Θέλω ἀπαγγεῖλαι τὸ ὄνομα σου πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας θέλω σὲ ὑμνήσει. Καὶ πάλιν, Ἐγὼ θέλω ἔχει τὴν πεποιθήσιν μου ἐπ' αὐτὸν, Καὶ πάλιν, Ἴδου ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά τὰ ὁποῖα μοι ἔδωκεν ὁ Θεός." ΕΒΡ.β:12,13.

Καὶ προτρέπει ὁ Παῦλος,

" Ἀναφέρατε δὲ εἰς τὴν μνήμην σας τὰς προτέρας ἡμέρας, ἐν αἷς ἐφωτίσθητε, ὑ-

"πομείνατε μέγαν ἀγῶνα παθημάτων, ποτὲ μὲν θεατριζόμενοι μὲ ὄνειδισμοὺς καὶ θλίψεις, ποτὲ δὲ, γινόμενοι κοινωνοὶ τῶν τὰ τοιαῦτα παθόντων. Διότι ἐδείξατε συμπάθειαν εἰς τὰ δεσμὰ μου, καὶ ἐδέχθητε μετὰ χαρᾶς τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων σας, ἐξεύροντες ὅτι ἔχετε εἰς εαυτοὺς περιουσίαν ἐν οὐρανοῖς καλητέραν καὶ διαμένουσαν.

Μὴ ἀποβάλητε λοιπὸν τὴν παρρησίαν σας ἣτις ἔχει μισθοποδοσίαν μεγάλην. Διότι ἔχετε χρεῖαν ὑπομονῆς διὰ νὰ κάμητε τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ λάβητε τὴν ἐπαγγελίαν. Διότι ἔτι ὀλίγον καιρὸν, καὶ θέλει ἐλθεῖ ὁ ἐρχόμενος, καὶ δὲν θέλει βραδύνει, "ὁ δὲ δίκαιος θέλει ζῆσει ἐκ πίστεως," καὶ "ἐὰν τις συρθῇ ὀπίσω, ἡ ψυχὴ μου δὲν εὐαρεστεῖται εἰς αὐτόν. Ἡμεῖς ὅμως δὲν εἴμεθα ἐκ τῶν συρομένων ὀπίσω πρὸς ἀπώλειαν, ἀλλ' ἐκ τῶν πιστευόντων πρὸς σωτηρίαν τῆς ψυχῆς." 1:32-39.

"ΑΙ ΠΡΟΤΕΡΑΙ ΗΜΕΡΑΙ"

Ἐκ τοῦ ἑδαφίου τούτου εἶναι σαφὲς ὅτι, ὅταν οἱ Ἑβραῖοι οὗτοι κατὰ πρῶτον διεφωτίσθησαν, ὑπέφερον πολλὰς θλίψεις, καὶ περιχαρῶς ἀντιμετώπισαν τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων των. Ἐνταῦθα εἶναι ὑπαινιγμὸς τις ὅτι μερικοὶ ἐξ αὐτῶν ἐδεσμεύθησαν καὶ ἐξετέθησαν δημοσίως ἵνα ὑποφέρουν ὑβρεῖς καὶ ἐμπαιγμοὺς τῶν διαβατῶν. Ἄλλοι ἐγείναν σύντροφοι καὶ συμμέτοχοι τῶν τὰ τοιαῦτα παθόντων, διακηρύτοντες οὕτω διὰ τῆς πράξεως αὐτῶν τὴν συμμετοχὴν των εἰς τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ. Ἀλλ' ὁ ζῆλος οὗτος ἤρχισε νὰ ἐκλείπῃ πρῶτοντος τοῦ χρόνου, ἐντεῦθεν ἡ προτροπὴ τοῦ Παύλου δι' ἐλπίδα καὶ ὑπομονήν.

"ΕΤΙ ΟΛΙΓΟΝ ΚΑΙΡΟΣ"

Καθὼς ὅλοι οἱ ἀδελφοὶ τῆς πρωτογόνου ἐκκλησίας ἀπέβλεπον διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ Μεσίου των, ἵνα ἰδρῦσῃ τὴν βασιλείαν Του, ἡ γυνικὴ τότε ἐντύπωσις ἦτο ὅτι τὸ μέγα τοῦτο συμβάν ἐν τῷ θείῳ σχεδίῳ θὰ ἐλάμβανε χώραν ἐν τῷς ὀλίγῳ. Ἀλλὰ πιθανῶς περισσότερος χρόνος εἶχεν ἤδη παρέλθει ἕκτοτε ἀπὸ ὅ,τι οὗτοι ἀνέμενον, καὶ ἤρχισαν νὰ ἀπαγορευθῶνται, ὅθεν ὁ Παῦλος ἔγραψεν "διότι ἔτι ὀλίγον καιρὸν, καὶ θέλει ἔλθεῖ ὁ ἐρχόμενος, καὶ δὲν θέλει βραδύνει." Ἐνταῦθα ὁ ἀπόστολος ἀναφέρεται οὐσιωδῶς εἰς ὁλόκληρον τὸν αἰῶνα ἐν τῷ σχεδίῳ τοῦ Θεοῦ ὡς "ἔτι ὀλίγον," καὶ ἐνεθάρρυνε τοὺς Ἑβραίους ἀδελφοὺς νὰ διατηρήσουν τὴν πίστιν των καὶ ἐλπίδα καὶ ζῆλον, καὶ συνεχίσουν τὴν ἀντοχὴν των εἰς τὰ παθήματα. Πρὸς τοὺς τοιούτους, ὁ ἀναμενόμενος καιρὸς θὰ ἦτο τόσον καιρὸς ὅσον καὶ ἡ ἀτομικὴ ζωὴ των.

Δὲν ἔχομεν καὶ ἡμεῖς παρομοίαν δοκιμασίαν πίστεως κατὰ τὸν παρόντα καιρὸν; Τώρα γνωρίζομεν ὅτι Οὗτος ὁ ὁποῖος θὰ ἤρχετο ἔχει ἔλθει, ἂν καὶ ἀκόμη ὑποφέρομεν ἐνταῦθεν τοῦ καταπετάσματος. Ἐν τῇ προνοίᾳ τοῦ Κυρίου, εἶναι προνόμιον ἡμῶν ὅπως συμμετάσχωμεν εἰς τὸ μέγα ἔργον τοῦ θερισμοῦ ὅπερ λαμβάνει χώραν διαρκούντων τῶν πρώτων ἐτῶν τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ τὸ ἔργον τοῦτο ἐπεκτείνεται πολὺ μακρότερον ἀπὸ ὅ,τι πολλοὶ ἐξ ἡμῶν υπέθετον ὅτι θὰ ἦτο, ὅθεν, καὶ ἡμεῖς, ἐπίσης χρειαζόμεθα νὰ ἀγρυπνώμεν παρὰ νὰ ἀπορρίπτωμεν τὴν πεποίθησίν μας. Ἐπίσης χρειαζόμεθα ὑπομονὴν, ὥστε ἀφοῦ κάμνοντες τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀφιερῶντες ἑαυτοὺς εἰς Αὐτὸν καὶ τὴν Μεσιανικὴν υπόθεσιν, δυνηθῶμεν νὰ λάβωμεν τὴν ἐπαγγελίαν.

Ὁ Παῦλος συμβουλεύει τοὺς Ἑβραίους ἀδελ-
φοὺς ὅπως ἐνθυμοῦνται τὰς προτέρας ἡμέρας,
καὶ ὑπάρχει ἀπόδειξις ἐν τῷ ἔκτῳ Κεφ. περὶ τοῦ
πρώτου ζήλου των." Διότι δὲν εἶναι ἀδικος ὁ
Θεὸς νὰ λησμονήσῃ τὸ ἔργον σας, καὶ τὸν κό-
πον τῆς ἀγάπης σας τὴν ὁποίαν ἐδείξατε εἰς
τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, ὑπηρετήσαντες τοὺς ἁγίους καὶ
ὑπηρετοῦντες. Ἐπιθυμοῦμεν δὲ νὰ δεικνύῃ ἕκασ-
τος ὑμῶν τὴν αὐτὴν σπουδὴν πρὸς πληροφορίαν
τῆς ἐλπίδος μέχρι τέλους." ΕΒΡ. 5:11.

Ἀπλῶς ἐνθουσιασμὸς τῆς "πρώτης ἀγάπης"
διὰ τὸν Κύριον, τὴν ἀλήθειαν καὶ τοὺς ἀδελ-
φοὺς δὲν θὰ ἦτο ἀρκετὸν. Ὁ Παῦλος ἐκθέτει τὸ
ὀρθὸν ὑπόδειγμα διὰ τοὺς Ἑβραίους καὶ δι' ἡ-
μᾶς, ὅταν οὗτος γράφει ὅτι οὗτοι εἶχον δείξει
τὴν ἰδίαν ἀρχικὴν ἐπιμέλειαν "πρὸς τὴν πλη-
ροφορίαν τῆς ἐλπίδος μέχρι τέλους." Αὕτη εἴ-
ναι ἡ πραγματικὴ δοκιμὴ τῆς πίστεως καὶ πισ-
τότητος τοῦ χριστιανοῦ. Δὲν εἶναι ἀρκετὸν τι
ἔχομεν κάμει διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κυρίου εἰς
τὸ παρελθόν, ἀλλ' εἶναι ἀπαραίτητον ὅπως σή-
μερον, καὶ καθ' ὅλας τὰς ἐπερχομένας ἡμέρας,
συνεχίσωμεν μετὰ ζήλου, πιστότητος καὶ υπομο-
νῆς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν Του. Μόνον ἐκεῖνοι οἱ
ὁποῖοι πράττουν οὕτω δύνανται νὰ ἐλπίζουν ὅ-
πως λάβουν τὸ ἔνδοξον βραβεῖον τὸ ὁποῖον ὁ
Κύριος ἔχει ὑποσχεθῇ, ὅπερ εἶναι ἡ συμμετοχὴ
μετὰ τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὴν ἔνδοξον βασιλείαν ἣτις
θὰ εὐλογησῇ πάσας τὰς φυλάς τῆς γῆς.

"ΙΣΧΥΡΑΝ ΠΑΡΗΓΟΡΙΑΝ

Εἰς περαιτέρω προσπάθειαν ὅπως ἀνοικοδο-
μήσῃ τὴν πίστιν καὶ τὸν ζῆλον τῶν Ἑβραίων ἀ-
δελφῶν, ὁ Παῦλος παραθέτει τὰς σχέσεις τοῦ

Θεοῦ μὲ τὸν πιστὸν Ἀβραάμ. Οὗτος ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑπόσχέσιν τοῦ Θεοῦ ὅπως εὐλογήσῃ πάσας τὰς φυλάς τῆς γῆς μέσω τοῦ σπέρματος τοῦ Ἀβραάμ, καὶ μᾶς ὑπενθυμίζει ὅτι, ὁ Ἀβραάμ ἀπεδείχθη πιστὸς δεικνύων τὴν προθυμίαν του νὰ θυσιάσῃ τὸν υἱὸν του Ἰσαὰκ ὡς καιομένην προσφοράν, καὶ ὁ Θεὸς ἐπεβεβαίωσε τὴν ὑπόσχεσιν Του μεθ' ὅρκου, ΕΒΡ. ς:18-20.

" Ὡστε διὰ δύο πραγμάτων ἀμεταθέτων, εἰς τὰ ὅποια εἶναι ἀδύνατον νὰ ψευσθῇ ὁ Θεός, νὰ ἔχωμεν ἰσχυρὰν παρηγορίαν οἱ καταφυγόντες εἰς τὸ νὰ κρατήσωμεν τὴν προκειμένην ἐλπίδα, τὴν ὁποίαν ἔχομεν ὡς ἀγκυραν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν, καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ καταπετάσματος, ὅπου ὁ Ἰησοῦς εἰσῆλθεν ὑπὲρ ἡμῶν πρόδρομος, γενόμενος ἀρχιερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ."

Αὕτη ἦτο ἀληθῶς ἰσχυρὰ παρηγορία διὰ τοὺς Ἑβραίους ἐκείνους ἀδελφοὺς! Αὕτη ὑπενθύμισεν εἰς αὐτοὺς περὶ τῆς πιστότητος τοῦ Ἀβραάμ ὑπὸ σκληρὰν δοκιμασίαν, καὶ τῆς ἀξιοπιστίας τοῦ Θεοῦ ὅστις εἶχε κάμει τὴν ὑπόσχεσιν εἰς αὐτὸν. Τοῦτο εἶναι τὸ μέγα μάθημα τοῦ Παύλου πρὸς τοὺς Ἑβραίους ἀδελφοὺς καὶ πρὸς ἡμᾶς, ὅτι δηλαδὴ, μόνον εὐχαρις ἀντοχὴ μέχρι τέλους θὰ ὀδηγήσῃ πρὸς τὸν στέφανον τῆς ζωῆς καὶ δόξαν. ΑΠΟΚ. β:10.

ΟΙ ΠΙΣΤΟΙ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ

Πρὸς περαιτέρω ἐνθάρρυνσιν τῶν Ἑβραίων ἀδελφῶν ὁ Παῦλος ὑπενθυμίζει τὴν πιστότητα ἐκείνων οἱ ὅποιοι κατὰ τὸ παρελθὸν ὑπέφερον πολλῶν εἰδῶν δοκιμασίας, ἐντούτοις δὲν ἐπέτρεψαν ἑαυτοὺς νὰ παρεκλίνουν τῆς σταθερότητος

ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ των πρὸς τὸν Θεὸν- τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ. Τὰ παραδείγματα ταῦτα τῆς πιστότητος καλοῦνται εἰς τὴν προσοχὴν μας εἰς τὸ ἱαὸν Κεφ, καὶ εἰς τὸ ἱβὸν κεφ. ἐδ. 1 οὗτοι ἀναφέρονται ὡς "νέφος μαρτύρων."

Καλὸν θὰ εἶναι εἰς ἕκαστος νὰ μελετήσῃ τὸ κεφάλαιον τοῦτο-Ἡμεῖς θὰ ἀναφέρομεν τι ὁ Παῦλος λέγει δι' ἓνα ἐξ αὐτῶν τῶν Ἀρχαίων Ἀριστέων, τὸν Μωϋσῆν,

" Διὰ πίστεως ὁ Μωϋσῆς ἀφοῦ ἐγεννήθη, ἐκρύφθη τρεῖς μῆνας ὑπὸ τῶν γονέων αὐτοῦ, διότι εἶδον κεχαριτωμένον τὸ παιδίον, καὶ δὲν ἐφοβήθησαν τὸ διάταγμα τοῦ βασιλέως. Διὰ πίστεως ὁ Μωϋσῆς, ἀφοῦ ἐμεγάλωσεν, ἤρνήθη νὰ λέγῃται υἱὸς τῆς θυγατρὸς τοῦ Φαραῶ, προκρίνας μᾶλλον νὰ κακουχῇται μὲ τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ παρὰ νὰ ἔχῃ τὸν πόσκαῖρον ἀπόλαυσιν ἀμαρτίας, κρίνας τὸν ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ ὄνειδισμὸν μεγαλύτερον πλοῦτον παρὰ τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ θησαυροὺς. Διὰ πίστεως ἀφῆκε τὴν Αἴγυπτον, μὴ φοβηθεῖς τὸν θυμὸν τοῦ βασιλέως, διότι ὡς βλέπων τὸν ἀόρατον ἐνεκαρτέρησε", ΕΒΡΑ. ια:23-27.

Εἰς τὸ 1ον ἐδάφιον τοῦ Κεφαλαίου τούτου ὁ Παῦλος καθορίζει τὴν πίστιν ὡς ἐξῆς, "Πίστις εἶναι ἐλπίζομένων πεποιθήσεις, βεβαίωσις πραγμάτων μὴ βλεπομένων." Ὁ Μωϋσῆς εἶχεν τὸ εἶδος τοῦτο τῆς πίστεως, νὰ βλέπῃ τὰ πράγματα ἔκεινα τὰ ὅποια εἶχεν ὑποσχεθῇ ὁ Θεὸς, τὰς εὐλογίας, ἃν καὶ εἰς τὸν φυσικὸν ὀφθαλμὸν αὐτῶν ἦσαν ἀθέατοι. Φαίνεται ὅτι τοῦτο ἦτο ἐν τῶν προβλημάτων τῶν Ἑβραίων ἀδελφῶν. Ἡ πίστις εἶχεν ἀδυνατίσει, καὶ οὗτοι δὲν ἔβλεπον πλέον τὰ μεγάλα χαρακτηριστικὰ τοῦ σχεδίου

τοῦ Θεοῦ μὲ καθαρὰν ἄποψιν. Αἱ θλίψεις των καὶ καταδιώξεις εἶχον ῥίψει ἐν εἶδος πέπλου ἐπὶ τῶν ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ, καὶ μὴ ὄντες ἱκανοὶ νὰ ἴδουν πέραν τοῦ πέπλου τούτου, ἡ πρόοδος των ἐν τῇ στενῇ ὁδῷ εἶχεν ἀρχίσει νὰ ἀπονῇ, καὶ ἐχρειάσθησαν ὅπως διδαχθῶσιν καὶ πάλιν τὰς πρῶτας ἀρχὰς τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ.

Ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ ὁ Παῦλος ὁμιλεῖ περὶ ἐκείνων οἱ ὅποιοι "ἐδοκίμασαν ἐμπαιγμούς καὶ μάστιγας, ἔτι δὲ καὶ δεσμὰ καὶ φυλάκην, ἐλιθοβολήθησαν, ἐπριονίσθησαν, ἐπειράσθησαν, μὲ σφαγὴν μαχαίρας ἀπέθανον, περιεπλανήθησαν μὲ δέρματα προβάτων, μὲ δέρματα αἰγῶν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, τῶν ὁποίων δὲν ἦτο ἄξιος ὁ κόσμος, πλανώμενοι ἐν ἐρημίαις καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς τρύπαις τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες ἄν καὶ ἔλαβον καλὴν μαρτυρίαν διὰ τῆς πίστεως, δὲν ἀπῆλυσαν τὴν ἐπαγγελίαν, διότι ὁ Θεὸς προέβλεψε καλῆτερόν τι περὶ ἡμῶν, διὰ νὰ μὴ λάβωσι τὴν τελειότητα χωρὶς ἡμῶν." EBP. ια:36-40.

Σημείωσον ὅτι, οἱ πιστοὶ οὗτοι τοῦ παρελθόντος εἰς τὰς ἡμέρας των, δὲν ἔλαβον τὴν ἐπαγγελίαν-τὴν ἐκπλήρωσιν ἐκείνου τὸ ὅποιον ὁ Θεὸς εἶχεν ὑποσχεθῇ, ἐν τούτοις οὗτοι ὑπέφερον-πιστῶς ὑπέφερον-μέχρι τέλους τῆς ζωῆς των. Ἀληθῶς ὁ Θεὸς ἠυλόγησεν αὐτοὺς μὲ ἐνίσχυσιν νὰ ὑποφέρουν, καὶ οὕτω ἐνεθάρρυνεν αὐτοὺς εἰς τὰς ἀτραποὺς τῆς πιστότητος. Ἀλλ' ἡ πρὸς τὰ μέλλοντα, ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων, ταῦτα παρέμειναν ἀθέατα, καὶ οὗτοι ἠδύναντο γὰρ ἀγάλλωνται εἰς τὰς ὑποσχέσεις τοῦ Θεοῦ ὡς πρὸς αὐτοὺς, μόνον διὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ τῆς πίστεως.

ΑΠΟΒΛΕΠΟΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥΝ

Ἀρχίζων τὸ ἐπόμεγον κεφάλαιον ὁ Παῦλος γράφει, "Λοιπὸν καὶ ἡμεῖς, παρικυκλωμένοι ὄντες ὑπὸ τοσοῦτου νέφους μαρτύρων, ἅς ἀπορρίψωμεν πᾶν βάρος καὶ τὴν εὐκόλως ἐμπεριπλέκουσαν ἁμαρτίαν, καὶ ἅς τρέχωμεν μεθ' ὑπομονῆς τὸν προκειμένον εἰς ἡμᾶς ἀγῶνα, ἀποβλέποντες εἰς τὸν Ἰησοῦν τὸν ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν τῆς πίστεως, ὅστις ὑπὲρ τῆς χαρᾶς τῆς προκειμένης εἰς αὐτὸν, ὑπέφερε σταυρὸν, καταφρονήσας τὴν αἰσχύνην, καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ." EBP. ιβ:1,2.

Ὁ Παῦλος παροτρύνει αὐτοὺς νὰ θέσουν κατὰ μέρος κάθε βάρος κοσμικῆς φροντίδος καὶ φιλοδοξίας, καὶ τὴν ἁμαρτίαν ἣτις εὐκόλως ἐμπεριπλέκει αὐτοὺς καὶ τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου, καὶ νὰ τρέχουν μεθ' ὑπομονῆς τὸν προκειμένον ἀγῶνα, διὰ τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὁ Ἰησοῦς ἦτο ὁ μέγιστος πάντων τῶν μαρτύρων, ὅστις ὑπὲρ τῆς προκειμένης εἰς Αὐτὸν χαρᾶς ὑπέμεινε σταυρὸν καταφρονήσας τὴν αἰσχύνην, συμφώνως δὲ τῆς μαρτυρίας τοῦ Παύλου, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ.

Η ΕΙΚΩΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ

Εἰς τὸ 25ον ἐδ. ὁ Παῦλος παρουσιάζει συμβολικὴν τινὰ εἰκόνα τῆς βασιλείας, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐκθέτει ὅτι, οἱ Ἑβραῖοι ἀδελφοὶ ἠλπίζον νὰ ἔχουν μερίδα. Ἐνταῦθα ὁ Παῦλος παρουσιάζει ἐνώπιον των ὁμοίας χαρᾶς καθὼς εἶχον τεθῆ ἐνώπιον τοῦ Ἰησοῦ, ἵνα βοηθήσουν Αὐτὸν νὰ φέρῃ τὸν σταυρὸν. Ἀλλὰ προσήλθετε εἰς ὅρος Σιών, καὶ εἰς πόλιν Θεοῦ ζῶντος, τὴν ἐπουράνιον Ἱερουσαλὴμ, καὶ εἰς μυριάδας ἀγγέλων, εἰς πανή-

γυριν καὶ ἐκκλησίαν πρωτοτόκων καταγεγραμ-
μένων ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ εἰς Θεὸν κριτὴν
πάντων, καὶ εἰς πνεύματα δικαίων οἵτινες ἔ-
λαβον τὴν τελειότητα, καὶ εἰς νέας διαθήκης
μεσίτην Ἰησοῦν, καὶ εἰς αἷμα καθαρισμού, τὸ
ὅποτον λαλεῖ καλύτερα παρὰ τοῦ "Αβελ." ΕΒΡ.
ιβ:22-24.

Κατόπιν πολλῶν συμβουλῶν, καὶ προειδοποι-
ήσεων, μερικὰς τῶν ὁποίων ἀναφέραμεν, ὁ
Παῦλος ἐπιστρέφει εἰς τὸ θέμα τοῦ τὸ ὁποῖ-
ον οὗτος ἐξέθεσεν ἐν τῷ πρώτῳ κεφαλαίῳ, ὅτι
δηλαδὴ πρέπει νὰ γείνωμεν πιστοὶ εἰς τὴν
ἀλήθειαν ἕνεκεν τοῦ μεγάλου βάρους τῆς ἐ-
ξουσίας καὶ τῆς δόξης ἣτις ἐκτείνεται εἰς
τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου. Οὗτος λέγει,

" Προσέχετε μὴ καταφρονήσετε τὸν λα-
οῦντα. Διότι ἐὰν ἐκεῖνοι δὲν ἀπέ-
φυγον καταφρονήσαντες τὸν λαοῦντα
πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ τῆς γῆς, πολλῷ μᾶλ-
λον ἡμεῖς, ἐὰν ἀποστραφῶμεν τὸν λαοῦν-
τα ἀπὸ τὸν οὐρανὸν, τοῦ ὁποίου ἡ φωνὴ
τὴν γῆν ἐσάλευσεν τότε, τώρα δὲ ὑπεσχέ-
θη λέγων, "Ἐτι ἅπαξ ἐγὼ σείω οὐχὶ μόν-
ον τὴν γῆν, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανὸν.

Τὸ δὲ "Ἐτι ἅπαξ" δηλοῖ τῶν σαλευομέ-
νων τὴν μετάθεσιν, ὡς χειροποιήτων,
διὰ νὰ μείνωσι τὰ μὴ σαλευόμενα.

Διὰ τοῦτο παραλαμβάνοντες βασιλείαν
ἀσάλευτον, ἃς κρατῶμεν τὴν χάριν, διὰ
τῆς ὁποίας νὰ λατρεύωμεν εὐαρέστως τὸν
Θεόν, μὲ σέβας καὶ εὐλάβειαν. Διότι ὁ
Θεὸς ἡμῶν εἶναι πῦρ καταναλίσκον."
ΕΒΡΑΙΟΥΣ ιβ:25-29.

ΣΕΙΡΑΙ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

Η ΥΠΟΣΧΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΥ

"Ὁ δὲ παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, τὸ ὁποῖον θέλει πέμψει ὁ Πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματι μου, ἐκεῖνος θέλει σᾶς διδάξει πάντα, καὶ θέλει σᾶς ὑπενθυμίσει πάντα ὅσα εἶπον πρὸς ἐσᾶς." Ιω. ις: 4-15
ιδ: 26.

---ooo---

ΚΑΘΩΣ Ο ΙΗΣΟΥΣ ἔξηγεῖ, ἐπ' εὐκαιρία τοῦ μαθήματος τούτου, Οὗτος εἶχε σκοπὸν νὰ μεταδώσῃ μερικὰς πληροφορίας εἰς τοὺς μαθητὰς Του, τὰς ὁποίας πρότερον διεκράτησεν διότι ἦτο μετ' αὐτῶν. Ἡ αὐξησις αὐτῇ τῆς διαφωτίσεως ἀφεώρα τὴν ἀποστολὴν τοῦ Ἀγ. Πνεύματος ὡς Παρακλήτου εἰς τοὺς μαθητὰς Του. Ἡ σκέψις αὐτῇ συμπεριλαμβάνει βοηθὸν, ἀντιλήπτορα, συνήγορον, παρήγορον εἰς τὰς θλίψεις των.

Ἐνῷ ὁ Ἰησοῦς ἦτο μετὰ τῶν μαθητῶν Του διαρκούσης τῆς πορείας τῆς ἐπιγείου Του σταδιοδρομίας, Οὗτος ὑπηρέτησεν αὐτοὺς προσωπικῶς, ἀλλὰ τώρα, Οὗτος ἡτιμάζετο νὰ ἀφήσῃ αὐτοὺς καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν Οὐράνιον Αὐτοῦ Πατέρα. Πρὶν ἔλθῃ ἡ πρῶτα Οὗτος θὰ συνελάμβανετο, καὶ πρωτοῦ τελειώσῃ ἡ ἡμέρα θὰ ἐσ-

ταυρουτο. Ἦτο δριμεῖα ἡ κατάστασις διὰ τὸν Ἰησοῦν καὶ τοὺς μαθητὰς Του. Ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, "Τώρα δὲ υπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν μὲ ἐρωτᾷ, Ποῦ υπάγεις; Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐλάλησα πρὸς ἐσᾶς ταῦτα, ἡ λύπη ἐγένισε τὴν καρδίαν σας." Κατόπιν ὁ Ἰησοῦς ἐξήγησεν, "Ἐγὼ ὅμως τὴν ἀλήθειαν σας λέγω, συμφέρει εἰς ἐσᾶς νὰ ἀπέλθω ἐγὼ, διότι ἐὰν δὲν ἀπέλθω, ὁ Παράκλητος δὲν θέλει ἐλθεῖ πρὸς ἐσᾶς, ἀλλ' ἀφοῦ ἀπέλθω θέλω πέμψαι αὐτὸν πρὸς ἐσᾶς." ΙΩΑΝΝ. ις: 6,7.

Ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ὅτι τὸ Ἁγ. Πνεῦμα θέλει ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας, καὶ περὶ δικαιοσύνης, καὶ περὶ κρίσεως," καὶ τότε ἐξηγεῖ, "περὶ ἁμαρτίας μὲν, διότι δὲν πιστεύουσιν εἰς ἐμὲ, περὶ δικαιοσύνης δὲ, διότι υπάγω πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ πλεον δὲν μὲ βλέπετε, περὶ κρίσεως, διότι ὁ ἄρχηγ τοῦ κόσμου τούτου ἐκρίθη." Τὸ ἔργον τοῦ Ἁγ. Πνεύματος κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ παρόντος αἰῶνος ἐκδηλοῦται καὶ ἐνεργεῖ μέσῳ τῶν ἀφιερωμένων τοῦ Κυρίου. Ὁ λαὸς τοῦ Κυρίου μὲ τὸ φῶς τῆς ἀληθείας φωτίζει τὰς καρδίας καὶ τὴν ζωὴν των, καὶ τοῦτο γίνεται δριμεῖα ἐπιπληξίς πρὸς τὸν ἁμαρτόπληκτον κόσμον τῆς ἀνθρωπότητος, καθὼς οὗτοι συνεχίζουσιν νὰ μαρτυροῦν τὸ ἔνδοξον σχέδιον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν μέλλουσαν ἡμέραν τῆς κρίσεως, ὅτε ὁ Σατανᾶς θὰ εἶναι δεσμευμένος.

Ὁ Ἰησοῦς εἶπεν εἰς τοὺς μαθητὰς Του, "Ἐτι πολλὰ ἔχω νὰ εἴπω πρὸς ἐσᾶς, δὲν δύνασθε ὅμως τώρα νὰ βαστάζητε αὐτὰ." Οἱ μαθηταὶ ἦσαν φυσικῶς διατεθειμένοι ἄνθρωποι. Οὗτοι δὲν εἶχον τὴν πνευματικὴν ἀντίληψιν ἣτις ἀργότερον ἐφώτισεν αὐτοὺς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλή-

θειαν. Οἱ ἀπόστολοι ὑπηρετήσαν ὡς ὄργανα ἀληθείας διὰ τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἐκκλησίας καθ' ὅλον τὸν αἰῶνα.

Πρὶν τῆς ἐλεύσεως τοῦ Ἁγ. Πνεύματος κατὰ τὴν Πεντηκοστὴν, ὁ Πέτρος δὲν ἠδύνατο νὰ ἐννοήσῃ διατὶ ὁ Ἰησοῦς ἤθελε νὰ ἀποθάνῃ τόσον ἐνῶρίς, ὅτε-ὡς τοῦτο ἀναμφιβόλως ἐφαίνετο εἰς αὐτὸν- ἡ διακονία Του δὲν εἶχεν συμπληρωθῇ ἀκόμη. Ἀλλ' ὅταν τὸ Ἁγ. Πνεῦμα ἐξεχύθη κατὰ τὴν Πεντηκοστὴν, ὁ Πέτρος ἀμέσως ἐφωτίσθη, καὶ κατὰ τὴν ἐν τῇ Πεντηκοστῇ ὁμιλίαν του ἀνέφερε τὸν ΨΑΛΜ. ις: 10, καὶ ὑπέδειξεν ὅτι ἦτο προφητεία ὁ θάνατος καὶ ἡ ἀνάστασις τοῦ Ἰησοῦ. Μάλιστα, οὗτος τῶρα ἠννόησεν ὅτι ὁ θάνατος τοῦ Ἰησοῦ ἦτο ἐν μέρος τοῦ σχεδίου τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν ἀπολύτρωσιν καὶ ἀποκατάστασιν τῆς ἀνθρωπότητος.

---ooo---

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ Εἰς ἩΤΤΑΝ

"Ἐγὼ διὰ τοῦτο ἐγεννήθην, καὶ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ μαρτυρήσω εἰς τὴν ἀλήθειαν."
ΙΩΑΝΝ. ιη: 37, 33-38.

---ooo---

ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ἦτο ἤδη ἐν προόδῳ. Διότι Οὗτος ἦτο ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ὡμολόγει τοῦτο, Οὗτος εἶχεν εὐρεθῇ ἄξιος θανάτου παρὰ τοῦ ἀρχιερέως. Ἀλλ' ὡς λαὸς ὑποκείμενος εἰς τὴν Ρώμην, δὲν ἐπετρέπετο εἰς αὐτοὺς νὰ θανατώνουν ἄτομα, ὅθεν οὗτοι ἐπεκαλέσθησαν τὸν Πιλάτῳ, τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Ρώμης νὰ ἀναλάβῃ εἰς χεῖρας τὴν ὑπόθεσιν, καὶ διατάξῃ τὴν σταύρωσιν

Αὐτοῦ. Οἱ Ἑβραῖοι ἐγνώριζον ὅτι ὁ Πιλαῦτος δὲν ἤθελεν ἐντυπωσιασθῆ ἀπὸ θρησκευτικὸν ζήτημα. Οὗτοι ἐγνώριζον ὅτι τὸ κύριον ἐνδιαφέρον τοῦ Πιλαῦτου ἀνῆκεν εἰς τὸ κυρίαρχον δικαίωμα τῆς Ρώμης νὰ κυβερνᾷ, ὅθεν οἱ ἔχθροι τοῦ Ἰησοῦ ἐκατηγόρησαν ὅτι Οὗτος ἤξιον νὰ γείνη βασιλεὺς. Ἐὰν τοῦτο ἦτο ἀληθές, Οὗτος ἡδύνατο νὰ καταστῇ ἔνοχος προδοσίας, καὶ ὁ Πιλαῦτος δὲν θὰ ἡδύνατο νὰ ἀγνοήσῃ τὴν κατηγορίαν ταύτην.

Ὅθεν ὁ Πιλαῦτος ἠρώτησεν, "Σὺ εἶσαι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;" Ἐὰν πράγματι ὁ Ἰησοῦς ἀπεδέχετο τοῦτο τότε τοῦτο θὰ ἡδύνατο νὰ ὀδηγήσῃ εἰς ἀνταρσίαν τοῦ ἔθνους ἐναντίον τῆς Ρώμης. Ἀλλ' ἡ ἀπάντησις τοῦ Ἰησοῦ ἦτο, "Ἡ βασιλεία μου δὲν εἶναι ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. Ἐὰν ἡ βασιλεία μου ἦτο ἐκ τοῦ κόσμου τούτου, οἱ ὑπῆρέται μου ἤθελον ἀγωνίζεσθαι διὰ νὰ μὴ παραδοθῶ εἰς τοὺς Ἰουδαίους." Οὕτω, ἐνῶ ὁ Ἰησοῦς δὲν ἠρνήθη ὅτι Οὗτος ἦτο Βασιλεὺς, Οὗτος ἔκαμε ἀπλοῦν ὅτι ἡ ἐξουσία Του, ὡς Βασιλέως, δὲν ἐδόθη ἢ προήρχετο ἐκ τοῦ κόσμου τούτου.

Ὅταν ἀργότερον ὁ Πιλαῦτος ἠπείλησε τὸν Ἰησοῦν διατὶ δὲν ἀπεκρίθη εἰς αὐτὸν, καὶ ὅτι εἶχεν ἐξουσίαν νὰ θανατώσῃ Αὐτὸν, ὁ Διδάσκαλος ἀπήντησε, "Δὲν ἔχεις οὐδεμίαν ἐξουσίαν κατ' ἐμοῦ, ἐὰν δὲν σοὶ ἦτο δεδομένον ἀνωθεν." Ὅθεν ὁ Ἰησοῦς ἔκαμε τοῦτο διπλάσιως γνωστὸν διὰ ποίας ἐξουσίας ἡ βασιλεία Του ἦτο περιβεβλημένη. Ἡ ἐξουσία Αὐτοῦ ἦτο ἐξ ἀνωθεν.

"Λοιπὸν Βασιλεὺς εἶσαι σὺ;" Ὁ Ἰησοῦς ἀπήντησε, "Σὺ λέγεις, ὅτι βασιλεὺς εἰμαι ἐγώ. Ἐγὼ διὰ τοῦτο ἐγεννήθην, καὶ διὰ τοῦτο

ἦλθον εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ μαρτυρήσω εἰς τὴν ἀλήθειαν. Πᾶς ὅστις εἶναι ἐκ τῆς ἀληθείας, ἀκούει τὴν φωνὴν μου." ΙΩΑΝΝ. ιη:37.

Οὕτω ὁ Ἰησοῦς κατεδίδασκεν ἑαυτὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Πιλάτου, ἅν καὶ ὁ Ῥωμαῖος οὗτος κυβερνήτης δὲν ἐπίστευεν ὅτι ὁ πρῶτος Οὗτος καὶ ταπεινὸς Ναζαρενὸς ἦτο καθ' οἷον—δήποτε τρόπον ἀπειλῇ εἰς τὴν δύναμιν τῆς Ρώμης. Ὅθεν, οὗτος ἀπλῶς ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν, "Τί εἶναι ἀλήθεια;" Ὁ Ἰησοῦς δὲν ἀπήντησεν εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην, ἵσως διότι ὁ Πιλάτος δὲν ἐπερίμενε νὰ ἀπαντήσῃ ὁ Ἰησοῦς, ἀλλ' ἐξῆλθεν ἀμέσως, ἐξῆλθεν πρὸς τοὺς Ἰουδαίους. Ἐὰν ἐπερίμενεν, ὁ Ἰησοῦς θὰ ἔλεγεν εἰς αὐτὸν, "Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀλήθεια." ΙΩ. ιη:38. Ἀλλὰ τοῦτο βεβαίως θὰ ἦτο πέραν τῆς ἀντιλήψεως τοῦ Ῥωμαίου τούτου κυβερνήτου.

Ὁ Πιλάτος εἶπεν εἰς τοὺς Ἰουδαίους, "Ἐγὼ δὲν εὐρίσκω οὐδὲν ἐγκλημα ἐν αὐτῷ." Φυγικὰ, τοῦτο δὲν ικανοποιεῖ τοὺς Ἰουδαίους οἱ ὅποιοι κατεκραύγαζον διὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἰησοῦ. Ὅταν μῖσος καὶ προκατάληψις κυβερνοῦν τὴν καρδίαν, ο νοῦς παύει νὰ κρίνῃ, καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, οὐδὲν ἠδύνατο νὰ ικανοποιήσῃ τὴν δίψαν δι' αἷμα τῶν ἐξοργισμένων Ἰουδαίων, οἱ ὅποιοι ἦσαν ζηλότοποι διὰ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἠθέλον τὴν ἀφαίρεσιν τῆς ζωῆς Αὐτοῦ.

Οἱ Ἰουδαῖοι ἀπήντησαν εἰς τὸν Πιλάτον ὅτι, ἀνεξαρτήτως τοῦ τί οὗτος εἶχεν εὐρεῖ ὡς πρὸς τὸν Ἰησοῦν, συμφώνως τοῦ νόμου αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς ἦτο ἀξίος θανάτου, καὶ ἔπρεπε νὰ ἀποθάνῃ. Ἡ παράβασις τοῦ Ἰουδαϊκοῦ Νόμου ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ, συμφώνως τῶν κατηγόρων Αὐτοῦ, ἦτο

ὅτι ἔκαμνεν ἑαυτὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ. Τοῦτο ἦτο βλασφημία, καὶ ἀπῆτει τὴν τιμωρίαν τοῦ θανάτου.

Ἐνῷ ὁ Πιλαῶτος ἦτο περιβεβλημένος μετὰ τὸ μέγα βάρος τῆς Ρωμαϊκῆς ἐξουσίας, ἐμφανίζε-
ται ὅτι οὗτος ἦτο μᾶλλον ἀνήσυχος μετὰ τὴν δο-
σοληψίαν τοῦ μετὰ τὸν κραυγάζοντα ὄχλον τῶν Ἰ-
ουδαίων, οἱ ὅποιοι ἐζήτουν ὅπως ὁ Ἰησοῦς
σταυρωθῇ. Οὕτως, ὅταν ἔμαθεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐ-
ποίει ἑαυτὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἐνῷ δὲν ἠννόει τι
τοῦτο ἐσήμαινεν, οὗτος μᾶλλον ἐφοβήθη. Ἐν-
ταῦθα ἦτο ὁ φόβος τοῦ ἀγνώστου, καὶ εἰς τὴν
περίπτωσιν ταύτην ἐβασίσθη εὐρέως εἰς δει-
σιδαιμονίαν.

Τότε ὁ Πιλαῶτος ἦλθε πάλιν εἰς τὸν Ἰη-
σοῦν, καὶ ἠρώτησεν, "Πόθεν εἶσαι σὺ;" Καθὼς
ἐνωρίτερον ἐσημειώσαμεν, ὁ Ἰησοῦς δὲν ἀπῆν-
τησεν εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην, ἀποφασίζων ἀ-
ναμφιβόλως, ὅτι ἦτο πολὺ πέραν τῆς ἱκανότη-
τος τοῦ Ρωμαίου τούτου κυβερνήτου νὰ ἀντι-
ληφθῇ τοῦ πράγματος. Ἀλλ' ὁ Πιλαῶτος ἐξωργί-
σθη διὰ τῆς ἀρνήσεως τοῦ Ἰησοῦ νὰ ἀπαντήσῃ,
καὶ εἶπεν ὅτι ἔχει ἐξουσίαν νὰ θανατώσῃ Αὐ-
τὸν ἢ νὰ ἀπολύσῃ Αὐτὸν. Ὁ Ἰησοῦς ἀπήντησεν,
"Δὲν ἔχεις οὐδεμίαν ἐξουσίαν κατ' ἐμοῦ, ἐὰν
δὲν σοί ἦτο δεδομένον ἄνωθεν." ΙΩΑΝΝ. ιθ:8-
11. Ἡ ἀπόλυτος ἀνάπαυσις τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὸ
θέλημα τοῦ Πατρὸς Του ἔκαμεν Αὐτὸν γαλήνιον
εἰς τὴν σκληρὰν ταύτην περίστασιν.

---οοο---

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΕΝ ΘΑΝΑΤΩ

"Ὁ Ἰησοῦς εἶπε Τετέλεσται, καὶ κλίνας
τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ πνεῦμα." ΙΩ. ιθ:30.

ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ είχε τώρα περατω-
 θῇ. Ὁ Πιλάτος εἶχεν ἀκουσίως συγ-
 κατατεθῇ εἰς τὴν σταύρωσιν Του. Οὗ-
 τος ἐμαστιγώθη, καὶ στέφανος ἐξ ἀκανθῶν
 ἐτέθη ἐπὶ τῆς κεφαλῆς Του· χλευστικῶδὲν σύμβο-
 λον τοῦ ἐγκλήματος διὰ τὸ ὅποιον Οὗτος ἐθα-
 νατώθη. Ἐφερον Αὐτὸν εἰς τόπον καλούμενον
 "Γολγοθὰ" σημαίνων "Κρανίου τόπος." Ἀξιούται
 παρὰ πολλῶν ὅτι ἡ τοποθεσία τοῦ μέρος τούτου
 δύναται νὰ ἀναγνωρισθῇ, ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι
 ἀπαραίτητον ὅσον ἡ ἀπολύτρωσις τῆς ἀνθρωπώ-
 τητος. Ἦτο ἡ ἐθειλοντικὴ θυσία τοῦ Ἰησοῦ ἡ-
 τις ἐπρομήθευσε τὴν σωτηρίαν ὅλης τῆς ἀνθρω-
 πότητος παρὰ ὁ τόπος ἔνθα Οὗτος ἐσταυρώθη.

Ὁ Πιλάτος ἔγραψεν ἐπιγραφὴν, καὶ ἔθεσεν
 αὐτὴν ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἰησοῦ ἐπὶ τοῦ
 σταυροῦ, καὶ αὕτη ἦτο ΙΗΣΟΥΣ Ο ΝΑΖΩΡΑΙΟΣ Ο
 ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ εἰς τὴν Ῥωμαϊκὴν, Ἑλ-
 ληνικὴν καὶ Ἑβραϊκὴν γλῶσσαν. ΙΩΑΝΝ. ιθ:16-
22. Ὁ τίτλος ὅμως οὗτος ἐξώργισε τοὺς Ἰου-
 δαίους, ὁ Ἀρχιερεὺς τῶν Ἰουδαίων λέγων πρὸς
 τὸν Πιλάτον, "Μὴ γράφει, ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἰου-
 δαίων, ἀλλ' ὅτι οὗτος εἶπεν, ἐγὼ εἶμαι ὁ βα-
 σιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, ἀλλ' ὁ Πιλάτος εἶπεν, ὁ
 γέγραφα γέγραφα." Οὗτος ἐγνώριζεν ὅτι ὁ Ἰη-
 σοῦς δὲν ἠέλωσε νὰ γείνη βασιλεὺς τῶν Ἰου-
 δαίων, καὶ οὗτος ἐπίσης ἐγνώριζεν ὅτι ὁ Ἰη-
 σοῦς πράγματι δὲν διέπραξεν ἔγκλημα ὁποιοῦ-
 δήποτε εἰδους ἵνα γείνη ἄξιός τῆς ποινῆς τοῦ
 θανάτου.

Καθὼς ὁ Ἰησοῦς ἐκρέματο ἐπὶ τοῦ σταυροῦ,
 ἐδίψησεν, ὅπερ δὲν ἦτο ἀσύνηθες. Ἡ δοκιμασία
 του ἦτο ἐξαιρετικῶς ὀδυνηρὰ. Οὗτος συνεσταυ-
 ρώθη μὲ δύο ληστὰς, βεβαιῶν ἕνα ἐξ αὐτῶν ὅτι

ἡ δέησις του, ὅπως τὸν ἐνθυμηθῇ ἐν τῇ βασι-
λείᾳ Του ἥθελεν ἀπαντηθῇ, ὅτι οὗτος ἥθελεν
εἰσθαι μετ' Αὐτοῦ ἐν τῇ ἀποκαταστάσει τοῦ
Παραδείσου, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χιλιετοῦς
Αὐτοῦ βασιλείας. Ἐν τέλει ὁ Ἰησοῦς ἐβόησεν,
"Θεὲ μου, Θεὲ μου, διατί μὲ ἐγκατέλιπες;"
MATΘ. κζ:46.

Καὶ τώρα ἡ διακονία Του εἶχε σχεδὸν πε-
ρατωθῇ, ὡς ἐπίσης αἱ ταλαιπωρίαι Του ἐπὶ τοῦ
σταυροῦ, ὥστε Οὗτος εἶπε "διψῶ." Ἐκεῖτο δὲ
ἐκεῖ πλησίον ἀγγεῖον πλήρες ὄξους, καὶ ἐκεῖ-
νοι γεμίσαντες σπόγγον ἀπὸ ὄξους προσέφερον
εἰς τὰ στόμα Αὐτοῦ. ΙΩΑΝΝ. ιθ:29. "Τετέλεσ-
ται." "Εἰς χεῖρας σου παραδίδω τὸ πνεῦμα
μου," τὴν ὑπαρξίν μου. ΛΟΥΚ. κζ:46. Ὅποια θαυ-
μασία ἐπίδειξις ὑποταγῆς εἰς τὸ θεῖον θέλη-
μα ἦτο αὕτη! Ὁ Ἰησοῦς ἐγνώριζεν τὴν οὐρά-
νιον Πατὴρ ὑπεσχέθη εἰς Αὐτὸν, καὶ Οὗτος ἐ-
γνώριζεν ὅτι αἱ ὑποσχέσεις αὗται ἤθελον ἐκ-
πληρωθῇ. Ἐπὶ ἐν μέχρι τέλος τὸ ποτήριον τῶν
παθημάτων, μέχρι τέλους, λέγων "τετέλεσται."

Ἀπαραίτητον καὶ ἐξέχων θέμα τῆς διακο-
νίας τοῦ Ἰησοῦ ἦτο ἡ κήρυξις τοῦ εὐαγγελίου
τῆς βασιλείας, τὴν ὁποίαν ἐβεβαίουν διὰ θαυ-
μάτων καὶ σημείων ἅτινα Οὗτος ἐξετέλεσεν. Βε-
βαίως, ἐν τῇ Βασιλείᾳ οἱ τυφλοὶ ὀφθαλμοὶ τῶν
ἀνθρώπων θὰ λάβουν φῶς, καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐξείκο-
νισεν ἐπανειλημμένως ὅτι ἡ θεία δύναμις ἦτο
ἱκανὴ ἵνα ἐκπληρώσῃ τὸ ἐνδοξον τοῦτο ἔργον
χάριν τῆς ἀνθρωπότητος.

— 000 —

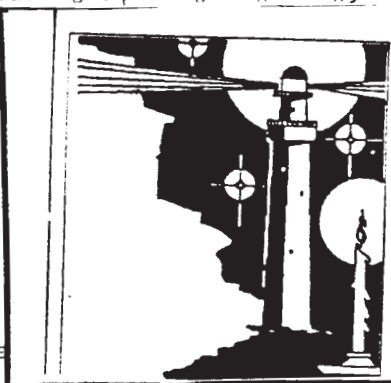
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

"Καὶ θέλετε ἀγιάσει τὸ πεντηκοστὸν ἔτος, καὶ θέλετε διακηρύξει ἅφεσιν εἰς τὴν γῆν πρὸς πάντας τοὺς κατοίκους αὐτῆς. Οὗτος θέλει εἰσθαὶ ἐνιαυτὸς ἀφέσεως εἰς ἑσᾶς, καὶ θέλετε ἐπιστρέψει ἕκαστος εἰς τὸ κτῆμα αὐτοῦ, καὶ θέλετε ἐπιστρέψει ἕκαστος εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ."
ΛΕΥΙΤ. κε:10.

---ooo---

ΙΑ ΕΚ
 τῶν ἰδε
 ῶν ἥ

αντιλήψεων τὴν ὁποίαν ὁ λαὸς τῆς Ἀμερικῆς διακρατεῖ ἀπὸ πολλοῦ στοργικῶς, καὶ ἡ ὁποία ἐνεκολπώθη εἰς τὴν καρδίαν καὶ διάνοιαν αὐτῶν ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, εἶναι ὅτι ἡ Ἀμερικὴ εἶναι ἡ "γῆ τῆς ἐλευθερίας καὶ δικαιοσύνης διὰ πάντας."

Ἀληθῶς, ἦτο τοιαύτη ἡ διακαὴς ἐπιθυμία τῶν πρώτων μετanasτῶν ἐξ Εὐρώπης εἰς Ἀμερικὴν περὶ ἐλευθερίας καὶ δικαιοσύνης, ὥστε ἐγκατέλειψαν τὰς ἐστίας τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἐνεκὲν τῆς θρησκευτικῆς τυραννίας τοῦ Παπισμοῦ. Παρέλαβον ὅ,τι ἠδύναντο ἐκ τῶν ὑπαρχόντων τῶν, καὶ ἐταξίδευσαν εἰς ξένην καὶ ἄγνωστον καὶ ἀφιλόξενον γῆν παρὰ τῶν αὐτοχθόνων Ἰνδιάνων, γῆν τὴν ὁποῖαν μὲ πολλοὺς μόχθους καὶ κινδύνους κατέκτησαν, δημιουργοῦντες οὕτω μέγα καὶ ἰσχυρὸν ἔθνος.

Δημοσιογράφος τις, Ἕλλην, ἐπισκευθεὶς πρὸς ἐτῶν τὴν Ἀμερικὴν, ἠρώτησε φίλον του τινὰ, "Εἰς τί ὀφείλεται ἡ δύναμις καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς Βορείου Ἀμερικῆς;" Ἡ ἀπάντησις ἦτο, 1ον/ Τὸ παρθένον αὐτῆς ἔδαφος μὲ τὸν ἀνεκμετάλλευτον αὐτῆς πλοῦτον τῆς γῆς, καὶ 2ον/ Οἱ νόμοι τοὺς ὁποίους οἱ πατέρες τοῦ ἔθνους ἐθέσπισαν, "Ἐλευθερίαν τοῦ ἀτόμου, ἐλευθερίαν λόγου καὶ πεποιθήσεων, καὶ ἐλευθερίαν πρὸς ἀπόκτησιν εὐτυχίας." Ἡ "ἐλευθερία" ὅμως αὕτη καθοδηγεῖται ὑπὸ τοῦ Νόμου ὅπως μὴ γείνη ἐμπόδιον αὕτη εἰς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἄλλου.

Οἱ πολῖται τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς μέχρι σήμερον ἐορτάζουν τὴν ἐλευθερίαν ἐκ τοῦ δεσποτικοῦ ζυγοῦ τῶν βασιλέων τῆς Ἀγγλίας. Ἡ 4ῃ Ἰουλίου εἶναι ἡ ἐτήσιος αὐτῶν ἐορτὴ, τὴν ὁποῖαν ἐορτάζουν διὰ πυροτεχνημάτων.

Τὸ ἔθνος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἦλθεν εἰς τὸ εἶναι του μὲ τὴν υἱοθέτησιν τῆς διακηρύξεως τῆς ἐλευθερίας τὸ 1776, διὰ τῆς ὁ-

ποιίας διακηρύττεται με φλογεροὺς λόγους ὅτι,

"Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἐπροικίσθησαν ὑπὸ τοῦ
Δημιουργοῦ των με ὠρισμένα ἀναφέρετα
δικαιώματα, καὶ ὅτι μεταξύ τούτων εἶ-
ναι ΖΩΗ, ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ καὶ ΕΛΠΙΔΑ ΕΠΙΔΙΩ-
ΞΕΩΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ."

Εἴκοσι τρία ἔτη ἐνωρίτερον ἢ ἐπιθυμία αὐ-
τῇ δι' ἐλευθερίαν, κατεδείχθη ἥδη διὰ τῆς ἀ-
νυψώσεως τοῦ ἱστορικοῦ κώδωνος ἐπὶ τοῦ Κω-
δωνοστασίου τῆς Φιλαδελφείας τὸ 1753, καὶ
ἐπ' αὐτοῦ ἦσαν ἐγχαραγμένοι οἱ λόγοι τοῦ ΛΕΥ-
ΙΤΙΚΟΥ κε:10,

"Κηρύξατε ἐλευθερίαν πρὸς πάντας τοὺς
κατοίκους τῆς γῆς."

Ὁ Κώδων οὗτος τὸ 1835 ἤχησε πάλιν, πλὴν
ἐρραγίσθη καὶ μένει οὕτω ἔκτοτε μέχρι σήμε-
ρον.

ΘΡΗΝΩΔΗΣ "ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ"

Τὸ 1863 ὁ ἐμφύλιος πόλεμος μεταξύ τῶν
πολιτειῶν ἦλθεν εἰς τὸ ὕψος του. Τὸ κύριον
σημεῖον τούτου ἦτο ἡ "δουλεία τῶν Μαύρων
τοῦ Νότου." Προφανῶς, ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς
γῆς δὲν ἀπελάμβανον ἐλευθερίαν ἣτις εἶχεν
διακηρυχθῇ πρὸ ἑκατὸν σχεδὸν ἐτῶν. Εἰς ἓνα
κύριον διάδρομον τοῦ ΛΕΥΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ὑπάρχει
ἄγαλμα γυναικὸς με πλάστιγγα εἰς τὴν δεξιὰν
αὐτῆς χεῖρα, δηλοῦσα ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ. Ὁ ἱστορι-
κὸς MICHAEL KAMMEN ἔφραψεν,

"Ἡ ἐπιγραφή -ἐπὶ τοῦ ἀγάλματος- ΤΑΕΙΣ,
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ, ΝΟΜΟΣ, καὶ ἡ πλάστιγγξ ἐπὶ

" τῆς δεξιᾶς αὐτῆς χειρὸς, τελευταίως
ἐχειροτέρευσε τὸ πρόσωπον αὐτῆς τόσον
ὥστε οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς ἡμανρώθησαν καὶ
ἐπρήσθησαν ἐκ τῶν δακρύων."

Καὶ ἀκριβῶς, τὶ συμβαίνει εἰς τὴν Ἀμερι-
κὴν εἰς τὰς ἡμέρας ταύτας εἰς τὴν ΕΛΕΥΘΕΡΙ-
ΑΝ, ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ, ΝΟΜΟΝ καὶ ΤΑΕΙΝ;! Δημοσι-
ογράφος τις τοῦ Περιοδικοῦ NEWSWEEK ἔγραψε,

" Τὸ Ἀμερικανικὸν σύστημα τῆς δικαιοσύνης
διὰ τοὺς κακοποιοὺς εἶναι τόσον βαλτῶ-
δες ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ ἐκφέρῃ δικαί-
αν κρίσιν."

Πρῶν Κυβερνητικὸς εἶπεν,

"Ὁ,τι ἔχομεν δὲν εἶναι σύστημα, ἐν τῷ ὁ-
ποίῳ ὁ ἀστυφύλαξ δὲν συλλαμβάνει τὸν
κακοποιὸν, τὰ δικαστήρια δὲν τὸν κατα-
δικάζουν, καὶ αἱ φυλακαὶ δὲν τὸν συμ-
μορφώνουν, σωφρονίζουσιν."

Ἡ κυρία αἰτία τῆς ἀκαταστασίας ταύτης
τῆς δικαιοσύνης εἶναι ἡ ἀστρονομικὴ αὔξησις
τοῦ ἐγκλήματος, τῆς πτωχείας, τῆς ἐκκλίσεως
τῆς ἠθικῆς, τῆς χαλαρώσεως τελείως τῆς πει-
θαρχίας ἐν τῷ οἴκῳ, τῆς ἐλλείψεως σεβασμοῦ
τοῦ Νόμου ὑπὸ τῆς νεολαίας καὶ τῶν ἡλικιω-
μένων ὁμοίως, ὁ φόβος τοῦ μέλλοντος, καὶ
ἄλλα πολλὰ, ὅλα ταῦτα παίζουν τὸ μέρος των.
Τοιοῦτοτρόπως τὰ δικαστήρια καθίστανται ἀ-
νίκανα νὰ ἐκφέρουν δικαιοσύνην ἕνεκεν τῆς
ὑπερπληθῆρας τῶν ὑποθέσεων, ἐνῷ ἡ ὁσμὴ τῆς
ἐγκληματικότητος τῶν φυλακῶν, ἐνόχων καὶ ἀ-
θῶων, κάμνει τὴν ζωὴν πάντων κόλασιν.

ΟΥΧΙ ΚΑΙΡΟΣ ΠΡΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ

Ἀναφέρεται ὅτι μόνον ἐν Νέα Ὑόρκη ὑπάρχει ἀπόθεμα χιλιάδων ὑποθέσεων πρὸς ἐκδίκασιν, καὶ μέγας ἀριθμὸς κρατουμένων οἵτινες δὲν δύναται νὰ καταβάλλουν ἐγγύησιν, φθίνουσι εἰς τὰ κρατητήρια πολυχρονίως, πρὶν ἔλθῃ ἡ ὑπόθεσις των πρὸς ἐκδίκασιν. Ἡ κατάστασις εἰς τὰ ἀστικά δικαστήρια εἶναι τόσο κακὴ ὥστε λειτουργίαν ὥστε ἀπαιτεῖται πολλάκις πέντε ἔτη πρὶν ἔλθῃ ἡ ὑπόθεσις των πρὸς ἐξέτασιν ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης.

Σοβαρῶς σκεπτόμενοι ἄνθρωποι οἵτινες ἀνησυχοῦν ἐκ τῆς καταστάσεως ταύτης, δὲν βλέπουν ἐλπίδα ἀνακουφίσεως. Ὁ Βρεττανὸς λόγιος SIR ERIC ASHBY εἶπεν εἰς συμπόσιον τι ἐπὶ τοῦ θέματος "ΤΟ ΔΙΛΗΜΜΑ ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ,"

"Τὸ γυροσκόπιον τοῦ νόμου ὅπερ ἐκράτει ἀληθῶς τὴν κοινωνίαν στεθερὰν ἐπὶ γενεῶν, τώρα παραπαίει, ταλαντεύεται ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ Γορίλλα, τοῦ ἀεροπειρατοῦ, τοῦ βομβιστοῦ, τοῦ ἐκβιαστοῦ. Τὸ δίλημμα εἶναι ὅτι, οὐδέποτε εἰς τὸ παρελθὸν τὸ κοινὸν εἶχεν τόσην ἀνάγκην αὐτοεξετάσεως καὶ πειθαρχίας, καθὼς καὶ οὐδέποτε παρατηρήθη τοιαύτη ἀνικανότης εἰς τὸν νόμον ὥστε νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ."

Ἐφημερὶς τις ἐσχάτως παρετήρησεν,

"Καθὼς αἱ λαϊκαὶ μάζαι τοῦ κόσμου ἀποκοινοῦν μεγάλην φωνὴν καὶ μεγαλητέραν φιλοδοξίαν εἰς ὅλα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου, αἱ

Κυβερνήσεις τῶν Ἐθνῶν προσπαθοῦσαι νὰ συ-
κρατήσουν τὴν πορείαν τῶν γεγανότων κάπως
ἰσοζυγισμένην, εὐρίσκουν ἐαυτὰς ἐπὶ μᾶλλον
καὶ μᾶλλον εὐπροσβλήτους ἀπὸ τὰ διαφωνοῦντα
κοινωνικὰ ἐπαναστατικὰ στοιχεῖα καὶ κινήμα-
τα.

Σήμερον, ἡ συναίσθησις αὐξάνει εἰς τὸν
λαόν-εἰς πολλὰ ἔθνη-ἐπὶ παντὸς κοινωνικοῦ
ἐπιπέδου ζωῆς, ὅτι, μεγάλη ἐκκαθάρισις εἰς
τοὺς ἀξιωματοῦχους καθὼς καὶ ἡ ἐξυγίανσις
τῆς φυσικῆς μολύνσεως τοῦ περιβάλλοντος,
χρειάζεται, διὰ νὰ καταστή ἡ δυνατὴ ἡ ὑπαρξίς
των καθὼς καὶ τῶν τέκνων των.

ΜΕΣΣΑΙΩΝΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ

Καὶ τὶ περὶ τῶν φυλακῶν, εἰς τὰς ὁποίας
τὰ Δικαστήρια ἀποστέλλουν τόσα πολλὰ ἄθλια
ἀνθρώπινα ἄτομα;! Ὁ κ. DANIEL PATRICK MOYNI-
HAN -τὼς Πρόεδρος τῶν Η.Π. εἰς τὰ Ἑ.Ἐθνη-
περιγράφει τὰς φυλακὰς ὡς τὰ "ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΕΣ-
ΣΑΙΩΝΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ" εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν ζω-
ήν."

Αἱ φυλακαὶ δὲν ἀναμορφώνουν τοὺς ἐν αὐ-
ταῖς κρατούμενους, τοῦναντίον, χειροτερεύουν
αὐτοὺς, καὶ πολλάκις ἄτομα εἰσερχόμενα εἰς
φυλακὰς διὰ μηδαμινὰς μικροκλοπὰς, ἐξέρχον-
ται μὲ ταλέντα καὶ διαθέσεις κακούργων.

Ἡ ἀπελπιστικὴ κατάστασις καὶ ἡ θλιβερὰ ἡ-
θικὴ ἐξαχρεώσις ἣτις γενικῶς ἐπικράθεται
εἰς τὰ κοινωνικὰ ταῦτα ἰδρύματα εἶναι ἀηδὴς
καὶ ἀξιοθρήνητος. Τόσον πολὺ ἀπεριγράπτως
ἄθλια εἶναι ἡ κατάστασις εἰς πολλὰς τοιαύ-
τας φυλακὰς, ὥστε ὁ γνωστὸς εἰς τὸν ὑπόκοσ-

μον MICKEY COHEN, ὅστις ὁ ἴδιος ἐφυλακίσθη δέκα ἔτη διὰ φοροφυγίαν, διεκήρυξεν, -μετὰ τὴν ἀποφυλάκισιν του- "Ἐὰν εἶχον υἷδν, προκειμένου νὰ σταλῇ εἰς τὰς φυλακὰς, θὰ ἐφόνευον αὐτὸν προτοῦ ἀποσταλῇ εἰς αὐτὰς." Εἶδε καὶ ἔζησεν ὁ ἴδιος τὴν ἀθλιότητα καὶ ἐξαχρεώσιν τῶν ἱδρυμάτων τούτων, ἀτινα ὀνομάζονται "Σωφρονιστικὰ Ἰδρύματα."

Ἀναγνωρίζοντες τὰ γεγονότα, ὑπῆρξαν ἐκεῖ πολλὰ σοβαρὰ ἐπιστημονικὰ προσπάθειαι πρὸς ἀλλαγὴν τῆς καταστάσεως ταύτης τοῦ ποινικοῦ τούτου κώδικος τοῦ συστήματος, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅπως πρῶτον ἐξυγιανσθῇ ἡ θλιβερὰ ὑπάρχουσα κατάστασις τῶν φυλακῶν, καὶ δεῦτερον, διὰ τὴν ἐπανόρθωσιν καὶ ἐπαναφορὰν εἰς τὴν κοινωνίαν τῶν ἐγκλείστων καταδίκων, μὲ ἀπογοητευτικὰ ὅμως ἀποτελέσματα.

" Η ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΑΠΟΤΥΤΧΑΝΕΙ "

Τοιοῦτος ἦτο ὁ τίτλος εἰς ἄρθρον τοῦ Περιοδικοῦ "NATIONAL OBSERVER" πρὸ καιροῦ, ἀναφερόμενον εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς ἐπανορθώσεως καὶ σωφρονήσεως τῶν ἐγκληματιῶν. Τὸ ἄρθρον καταλήγει,

"Οὐδὲν ἐπετεύχθη. Δικασταὶ καὶ Δεσμοφύλακες, Ἀστυφύλακες καὶ κλέπται, Ἀναμορφωταὶ καὶ Ἀντιδραστικοί, ὅλοι μέγας ἔρχονται εἰς τὸ ἴδιον ζοφερὸν ἀποτέλεσμα, κατόπιν ἐνδὲς καὶ ἡμίσεως αἰῶνος προσπαθειῶν, πρὸς ἀναμόρφωσιν τῶν φυλακῶν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Ἀδιάφορον ὅποῖαι προσπάθειαι καταβάλλονται πρὸς καταπολέμησιν τοῦ ἐγκλήματος

"διὰ τῆς ἀναμορφώσεως τῶν ἐγκληματιῶν,
οὐδὲν ἐπιτυγχάνεται, "Η ANAMORΦΩΣΙΣ"
ἀποτυγχάνει."

Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, ὑπάρχει γενικὴ
συμφωνία πολλῶν, οἱ ὅποιοι εἶναι ἐπιτετραμ-
μένοι εἰς τὰ προβλήματα ταῦτα. Ὁ κ. WILLI-
AM SAXBE, πρώην Γενικὸς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιο-
σύνης τῶν Η.Π. τῆς Ἀμερικῆς, εἶπεν,

" Ἡ Ἀναμόρφωσις τῶν ἐγκληματιῶν, εἶ-
ναι μῦθος."

Ὁ κ. A.CARLSON, Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ
Συστήματος τῶν φυλακῶν, εἶπεν,

" Δὲν γνωρίζω πῶς νὰ ἀναμορφώσω τοὺς φυ-
λακισμένους."

Ὁ κοινωνιολόγος κ. ROBERT MARTINSON, ὅς-
τις ἀνέλυσε κάθε γνωστὴν προσπάθειαν ἀναμορ-
φώσεως τῶν καταδίκων, καταλήγει ὅτι,

"Οὐδὲν ἐπιτελεῖται." Ὅλα τὰ πειράματα
ἀποτυγχάνουν."

Καθὼς παρατηρῶμεν τὴν συνεχῇ αὔξησιν
τῶν ἐγκλημάτων, ἀναγκαζόμεθα νὰ συμφωνήσω-
μεν μὲ τὸ τελικὸν συμπέρασμα ὅτι, "οὐδὲν
φαίνεται νὰ ἐπιτελῇται." Τὰ Δικαστήρια εἶ-
ναι γεμᾶτα ἀπὸ ὑποθέσεις ἐκκρεμεῖς ὥστε νὰ
μὴ δύνανται νὰ ἐξασκήσουν κοινωνικὴν καὶ
δικαίαν ἐκδίκασιν. Αἱ συνωτισμέναι φυλακαὶ
καὶ κρατητήρια γίνονται σχολεῖα πρὸς προα-
γωγὴν διὰ κακουργήματα ἢ γίνονται φθορὰ δια-
νοιῶν. Τὰ Σωφρονιστήρια δὲν σωφρονίζουν, καὶ

τὰ σχολεῖα πρὸς διόρθωσιν δὲν διορθώνουν.

Ἡ μόνη λύσις ἡ ὁποία ἀπομένει διὰ τοὺς ἐν ἀμηχανίᾳ εὐρίσκομένους ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, εἶναι νὰ ἐξοδεύσουν περισσότερα χρήματα πρὸς ἀνέγερσιν φυλακῶν διὰ νὰ προστατεύσουν τοὺς νομοταγεῖς πολίτας ἐκ τῶν κακούργων στοιχείων τῆς κοινωνίας. Καὶ ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν φαίνεται νὰ ἐπενεργῇ ἀποτελεσματικῶς, τὸ κατατρομαγμένον κοινὸν μεταβάλλει τὸν οἶκον του εἰς μικρογραφικὸν φρούριον, διαλογιζόμενοι, "Πότε καὶ πῶς τὸ κακὸν τοῦτο, ἡ κοινωνικὴ αὕτη πληγὴ, θὰ λήξῃ."

Ἀληθῶς, ἡ κατάστασις τὴν ὁποίαν βλέπομεν νὰ ἀναπτύσσεται εἰς τὸν γύρωθεν ἡμῶν κόσμον, εἶναι ἀξιοθρήνητος. Ἀλλ' ἐνῷ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ταῦτα εἶναι θλιβερά, ὅμως εἰς τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου εἶναι "ὡς φάρος ἐλπίδος, διότι πάντα ταῦτα εἶναι "σημεῖα" ὅτι τὸ τέλος "τοῦ παρόντος πονηροῦ αἰῶνος" καὶ ἡ ἐγκαθίδρυσις τῆς ἀπὸ πολλοῦ ὑποσχεθείσης βασιλείας τοῦ Χριστοῦ, εἶναι πλησίον.

ΑΚΤΙΣ ΕΛΠΙΔΟΣ

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος γράφει τὰ ἑξῆς εἰς Β'. ΤΙΜ. γ:1-4.

" Γίγνωσκε δὲ τοῦτο, ὅτι ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις θέλουσιν ἔλθεῖ καιροὶ κακοί, διότι θέλουσιν εἶσθαι οἱ ἄνθρωποι φίλαντοι, φυλάργυροι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, ἀπειθεῖς εἰς τοὺς γονεῖς, ἀχάριστοι, ἀνόσιοι, ἀσπλαγχοὶ, ἀδιάλλακτοι, συκοφάνται, ἀκρατεῖς, ἀνή-

"μεροι, ἀφιλάγαθοι, προδόται, προπετεῖς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι μᾶλλον παρὰ θεόφιλοι, ἔχοντες μὲν μορφήν εὐσεβείας, ἡρνημένοι δὲ τὴν δύναμιν αὐτῆς..."

Πόσον πλήρη καὶ ζωντανὴν περιγραφὴν τοῦ καιροῦ μας περιγράφει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, περὶ τοῦ ἐσχάτου τούτου "πονηροῦ αἰῶνος" εἰς τὸν ὅποιον ζῶμεν!

Ὁ Κύριος ἡμῶν εἶχε πολὺ παρόμοιον νὰ εἴπῃ περὶ τῆς καταστάσεως ἣ ὁποία θὰ ὑπάρχῃ ἐν τῇ γῇ, ἀκριβῶς ἐν "τῷ ἐσχάτῳ καιρῷ" πρὶν τῆς ἰδρύσεως τῆς Βασιλείας Του. "Ὅταν οἱ μαθηταὶ τὸν ἠρώτησαν " Τί τὸ σημεῖον τῆς παρουσίας σου, καὶ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος;" Οὗτος ἀπήντησε μεταξὺ ἄλλων, ὅτι, κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, "ἡ ἀνομία θέλει πληθυνθῇ." MATΘ. κδ:12. Ἀνομία ἐννοεῖ ἀνυπακοήν, παράβασιν καὶ ἀδιαφορίαν διὰ τὸν νόμον. Αὕτη ἦτο ἡ κατάστασις ὀλίγον πρὸ τοῦ Κατακλισμοῦ καθὼς καὶ τῶν Σοδόμων καὶ Γομόρρων." ΓΕΝ.ς:11, 12, ΛΟΥΚ. ιζ:26-30.

Προφανῶς, ἡ κακὴ αὕτη κατάστασις θὰ γίνῃ τόσο τρομερὰ ὥστε θὰ φθάσῃ εἰς τὸ ὑψίστον αὐτῆς σημεῖον "εἰς τὴν μεγάλην θλίψιν" διότι, περιγράφων περαιτέρω τὰ γεγονότα τὰ ὁποῖα θὰ σημειώσουν τὸ "τέλος τοῦ αἰῶνος," ὁ Ἰησοῦς εἶπε, "Τότε-κατὰ τὸν καιρὸν τῆς Παρουσίας Του- θέλει εἶσθαι θλίψις μεγάλη, ἣ ὁποία δὲν ἔγεινεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ νῦν, οὐδὲ θέλει γείνει." MATΘ. κδ:21.

" ΟΤΑΝ ΙΔΗΤΕ ΠΑΝΤΑ ΤΑΥΤΑ."

Ἐπειτα ὁ Ἰησοῦς συνδέει τὰ γεγονότα ταῦ-

τα τῆς ἐρχομένης βασιλείας, διότι λέγει,
 "Ὅταν ἴδητε πάντα ταῦτα, ἐξεύρετε ὅτι πλη-
 σίον εἶναι, ἐπὶ τὰς θύρας." MATΘ. κδ:33. Πρὸς
 τὸν σκοπὸν ὅπως μὴ ὑπάρξῃ οὐδεμία ἀμφιβο-
 λία περὶ τοῦ τι εἶναι "πλησίον" ἢ ἀφήγησις
 τοῦ ΛΟΥΚΑ κα:31, ἀναγινώσκει, "Οὕτω καὶ σεις,
 ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, ἐξεύρετε ὅτι εἴ-
 ναι πλησίον ἢ βασιλεία τοῦ Θεοῦ." Αὕτη εἴ-
 ναι ἡ βασιλεία τὴν ὁποῖαν πάντες οἱ ἀγαπῶν-
 τες τὸν Θεὸν προσεύχονται ἀπὸ τὰς ἡμέρας
 τῆς Πρώτης Παρουσίας τοῦ Ἰησοῦ, "Ὅστις ἐδί-
 δαξε τοὺς μαθητὰς Του νὰ προσεύχωνται," Ἐλ-
 θέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς." MATΘ. ς:10.

Καὶ ὁποῖος ἔνδοξος ἀληθῶς καιρὸς θὰ ᾔναι
 οὗτος δι' ὁλόκληρον τὸν κόσμον! Τὸ πρῶτον
 ἔργον τῶν ὀργάνων τῆς βασιλείας αὐτῆς θὰ
 ᾔναι, νὰ φέρουν τάξιν ἐκ τοῦ χάους τῆς κοι-
 νωνικῆς ἀκαταστασίας. Οἱ ἐπίγειοι οὗτοι Κυ-
 βερνήται "οἱ Ἀρχοντες τῆς γῆς" θὰ ἐγερθῶσι
 πρῶτον εἰς τὴν "καλητέραν ἀνάστασιν" ΕΒΡ. ια:
35, -τῆς ἐκκλησίας ἥδη λαβούσης τὴν πνευμα-
 τικὴν, θείαν φύσιν, ἐν τῇ "πρώτῃ ἀναστάσει"-
ΑΠΟΚ. κ:6, ΕΒΡ. ια:40, ΕΒΡ. γ:1, Β. ΠΕΤΡ. α:4.
Α΄ ΚΟΡ. ιε:23 κ.λ.π.

"Ἐπειτα θὰ ᾔναι ἡ ἔνδοξος πρόσκλησις
 πάντων τῶν ἐν τοῖς μνημείοις κοιμωμένων δεσ-
 μίων, οἱ ὅποιοι εἶναι "δέσμιοι δεσμῶν" ΗΣ.
μβ:7. Τὸ πρόγραμμα θὰ συμπεριλαμβάνῃ πάντας
 τοὺς κατελθόντας ἐν τοῖς μνημείοις. ΙΩΑΝΝΟΥ
ε:28,29, "δικαίων τε καὶ ἀδίκων." "Ἴδε ΠΡΑΞ.
κδ:15." Ὁ ἀπόστ. μᾶς λέγει ὅτι ὁ Χριστὸς
 Ἰησοῦς "ἐγεύθη θάνατον ὑπὲρ παντὸς ἀνθρώ-
 που." ΕΒΡ. β:9." "Ἐδωκεν ἑαυτὸν" Ἀντίλυ-
 τρον ὑπὲρ πάντων." Α΄ ΤΙΜ. β:4-6. Πρέπει νὰ

"σωθῶσι πρῶτον" ἐκ τῶν δεσμῶν τοῦ θανάτου, καὶ μετὰ νὰ ἔλθωσιν εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, ὅτι εἶναι

"Εἰς Θεός, εἰς καὶ μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἄνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς, ὅστις ἔδωκεν ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, μαρτυρίαν γενομένην ἐν ὠρισμένοις καιροῖς." Α΄ ΤΙΜ. β:4-6.

Ὁλόκληρος ὁ σκοπὸς τῆς "ἐγέρσεως πάντων ἐκ τῶν μνημείων - ἔργον χιλίων ἐτῶν ΑΠΟΚ- κ:6, - εἶναι ὅπως πάντες "ἔλθουν εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, καὶ ἀποκατασταθῶσιν εἰς τὴν ἀρχικὴν τελειότητα τὴν ὁποίαν εἶχεν ὁ Ἀδὰμ ἐν τῷ Παραδείσῳ. Τὸ ἔργον τοῦτο, ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ ὀνομάζει "ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ ΠΑΝΤΩΝ." ΠΡΑΞ. γ:21.

" Η ΚΡΙΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΝΟΝΑ "

Κατὰ τὸν καιρὸν τῶν χιλίων ἐτῶν τῆς βασιλείας, ἡ κρίσις θὰ γίνῃ ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἀγάπῃ. ΗΣΑΙΑΣ κη:17. "Ὁ Θεὸς προσδιώρισεν ἡμέραν ἐν ἣ μέλλει νὰ κρίνῃ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ δι' ἀνδρὸς τὸν ὅποιον διώρισε, καὶ ἔδωκεν εἰς πάντας βεβαίωσιν περὶ τούτου, ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν." ΠΡΑΞ. ιζ:31. Ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ, πλήρης, Κεφαλὴ καὶ Σῶμα, θὰ ἦναι οἱ Κριταὶ τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ Παῦλος λέγει, "Δὲν ἐξεύρετε ὅτι οἱ ἅγιοι - οἱ ὑπερνικηταί, οἱ ἀκόλουθοι τοῦ Χριστοῦ - θέλουσι κρίνει τὸν κόσμον;" Α΄ ΚΟΡ. ς:2. Ἡ "ἡμέρα τῆς κρίσεως" τῶν χιλίων ἐτῶν, θὰ ἦναι ἐπίσης "ἡμέρα χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης" εἰς πάντας τοὺς λαοὺς. Ὁ Προφητὰνὰξ λέγει περὶ τῆς ἡμέρας ἐ-

κείνης, τῆς βασιλείας τῶν χιλίων ἐτῶν,

"Εἴπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, Ὁ Κύριος βασι-
λείει. Ἡ οἰκουμένη θέλει εἰσθαι βεβαίως
ἐστερεωμένη, δὲν θέλει σαλευθῇ.

Αὐτὸς θέλει κρίνει τοὺς λαοὺς ἐν εὐθύ-
τητι.

"Ὡς εὐφραίνωνται οἱ οὐρανοὶ, καὶ ὥς ἀ-
γάλλεται ἡ γῆ." Ὡς ἡ χῆ ἡ θάλασσα, καὶ τὸ
πλήρωμα αὐτῆς. Ὡς χαίρωσιν αἱ πεδιάδες,
καὶ πάντα τὰ ἐν αὐταῖς.

Τότε θέλουσιν ἀγάλλεσθαι πάντα τὰ δένδρα
τοῦ δάσους, ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Διότι
ἔρχεται,

Διότι ἔρχεται διὰ νὰ κρίνῃ τὴν γῆν.

Θέλει κρίνει τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιο-
σύνῃ, καὶ τοὺς λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐ-
τοῦ." ΨΑΛΜΟΣ 96:10-13.

Τότε θὰ ὑπάρξῃ ἀρκετὸς καιρὸς διὰ δικαι-
οσύνην. Δὲν θὰ ὑπάρξουν τότε δωροδοκίαι δι-
καστῶν καὶ Κυβερνητικῶν παραγόντων, διότι
οἱ Κριταὶ θὰ ᾔναι ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ καὶ ἡ ΕΚΚΛΗΣΙΑ
Αὐτοῦ. Δὲν θὰ ἐπιτρέπωνται κακουργήματα οὐ-
δενδὲς εἶδους, διότι "Διὰ τῆς πνοῆς τῶν χι-
λέων Αὐτοῦ θέλει θανατώνει τὸν ἄσεβῃ... Δὲν
θέλουσι κακοποιεῖ, οὐδὲ φθείρει ἐν ὅλῳ τῷ
ἀγίῳ μου ὅρει, διότι ἡ γῆ θέλει εἰσθαι
πλήρης τῆς γνώσεως τοῦ Κυρίου, καθὼς τὰ ὕ-
δατα σκεπάζουσι τὴν θάλασσαν." ΗΣΑ. ια:4,9.

Τοῦτο θὰ ᾔναι τὸ μέγιστον πρόγραμμα τῆς
βασιλείας, ἡ ἐπανόρθωσις ὅλης τῆς ἀνθρωπό-
τητος, πρόγραμμα τὸ ὁποῖον δὲν ἀποτυγχάνει,

καὶ τὸ ἀποτέλεσμα θὰ ᾔηται αἰώνιον, διότι τοῦτο ἦτο τὸ πρόγραμμα, τὸ σχέδιον τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖον προϋπεσχέθη καὶ προεῖπεν ἀπ' αἰῶνος διὰ στόματος πάντων τῶν ἁγίων αὐτοῦ προφητῶν. ΠΡΑΞ. γ:21.

Κατὰ τὸ τέλος τῆς χιλιετοῦς Αὐτοῦ βασιλείας, ἕκαστος-ὅλη ἡ ἀνθρωπότης,- θὰ ἐλευθερωθῇ ἐκ τῶν δεσμῶν τοῦ θανάτου διὰ παντὸς. Ὅλη ἡ ἀνθρωπότης θὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν ἀρχικὴν κυριαρχίαν τὴν ὁποῖαν ἔχασεν ὁ Ἀδὰμ, καὶ ἀπεκατεστάθη διὰ τῆς θυσίας τοῦ Χριστοῦ. MIX. δ:8. "Ὅλοι θὰ ἀγαποῦν καὶ λατρεύουν τὸν Οὐράνιον Πατέρα καὶ τὸν Λυτρωτὴν ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν." Ἐκαστος θὰ ἀγαπᾷ τὸν πλησίον αὐτοῦ ὡς ἑαυτὸν."

Τότε, ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀγάπη θὰ κατοικήσῃ εἰς ἑκάστην καρδίαν, διευθύνουσαι κάθε σκέψιν, λόγον καὶ πράξιν. Τότε, ἀληθὴς καὶ τελεία ἐλευθερία θὰ διακηρυχθῇ ἐφ' ὅλης τῆς γῆς, εἰς ὅλους τοὺς λαοὺς, διότι θὰ ᾔηται ἡ ὑποσχεθεῖσα τελεία "ἄφεσις" καὶ "ἀποκατάστασις τῶν πάντων," ὅσα ἀπωλέσθησαν ἐν τῷ Πασαδεῖσω. ΛΕΥΙΤ. κε:10, ΓΕΝ. α:28, ΨΑΛΜΟΣ η:3-9. Ἐλθέτω ἡ Βασιλεία Σου, Κύριε. ΑΜΗΝ.

---000---

Η ΑΠΑΜΝΗΣΙΣ θία τὸ ἔτος, συμπίπτει 24 Μαρτίου, νυῖέραν Κυριακή, καὶ ὥραν 6ην μ.μ. 2013

---000---

Ὁ νεκρός τάφος.

" Μαρία ἡ Μαγδαληνή καὶ Μαρία ἡ μήτηρ τοῦ Ἰανώβου, καὶ Σαλώμη .... εἰσελθούσαι εἰς τὸ μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον καθήμενον εἰς τὰ δεξιὰ, ἐνδεδυμένον στολὴν λευκὴν καὶ ἐτρόμαξαν. Ὁ δὲ λέγει πρὸς αὐτάς: Μὴ τρομάζετε, Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνόν, τὸν ἐσ-
ραυρωμένον, ἀνέστη, δὲν εἶναι ἐδῶ, Ἰδοὺ ὁ τόπος ὅπου ἔθεσαν αὐτόν." ΜΑΡΚ. ις:1-6.

---οοο---

Ὁ γεγονός τοῦτο (τοῦ κενοῦ τάφου) ἐκ-
φράζει καθαρῶς τὴν μοναδικότητα καὶ
ὑπερτερότητα τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τῶν
θρησκευμάτων τοῦ κόσμου. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι
ὁ μόνος ζῶν, ἀναστηθεὶς Σωτὴρ.

Διάλογος μεταξύ Ἱεροκλήρυκος καὶ Μουσουλμά-
νου-Μωαμεθανοῦ- εἰκονίζει καλῶς τὸ σημεῖον τοῦ-
το. Ὁ Μωαμεθανός ἤθελε νὰ ἐντυπώσῃ εἰς τὸν Ἱε-
ραπόστολον χριστιανόν τὴν ὑπερτερότητα τοῦ Μωα-
μεθανισμοῦ, εἶπεν: "Ὅταν μεταβαίνωμεν εἰς τὴν
Μέκκαν, εὐρίσκομεν ἐπὶ τέλους τάφον, ἀλλὰ σεῖς
οἱ χριστιανοί, ὅταν μεταβαβαίνετε εἰς τὴν Ἱε-
ρουσαλήμ, τὴν ἰδικήν σας Μέκκαν, εὐρίσκετε κε-
νόν τάφον."

Εἰς τοῦτο ὁ Χριστιανός Ἱεροκλήρυξ ἀπήντησεν:
"Ἀκριβῶς, αὕτη εἶναι μεγάλη διαφορά. Ὁ Μωάμεθ
εἶναι νεκρός, εἰς τὸν τάφον του, καθὼς καὶ πάν-
τες οἱ ἡγέται τῶν Ἑθνικῶν θρησκευμάτων, ἡρώων
καὶ ἡμιθέων, καὶ αἱ φιλοσοφαὶ αὐτῶν εἶναι εἰς
τὸν τάφον αὐτῶν. Ἀλλ' ὁ Χριστός ΑΝΕΣΤΗ, καὶ πᾶσα

"δύναμις ἐν οὐρανῷ καί ἐπὶ γῆς ἐδόθη εἰς Αὐτόν. Οὗτος εἶναι ζῶν, διὰ τοῦτο ὁ τάφος Αὐτοῦ εἶναι κενός, διότι ἀνέστη καὶ εἶναι ζῶν, ἐνῷ ὁ Μωάμεθ καὶ ὅλοι οἱ ἔθνηκοί θεοί καὶ ἡρώες σας εἶναι θεοὶ νεκροί, καὶ εἰς τοὺς τάφους των."

Μάλιστα, ὁ κενὸς τάφος μαρτυρεῖ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος, καὶ βεβαίως ἡμᾶς καὶ πάντας τοὺς εἰς Αὐτόν ἐλπίζοντας, ὅτι τό ἔργον τῆς ΣΩΤΗΡΙΑΣ τοῦ κόσμου ἔχει ἐξησφαλισθῇ. Ὑπάρχει εἰς τὸν χριστιανόν "**ἐλπίς πέραν τοῦ τάφου**," ἐνῷ εἰς τοὺς ἄλλους ἥρωας, ἡ ἐλπίς αὐτῶν τελειώνει εἰς τὸν τάφον αὐτῶν.

Τό ΑΝΤΙΑΥΤΡΟΝ ἐξησφάλισε τὴν ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ. Ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς ἔδωκεν ἑαυτόν "**ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων**," καὶ ἡ μαρτυρία αὕτη θά φανερωθῇ εἰς τὸν ὠρισμένον καιρόν, εἰς τὴν ΠΑΡΟΥΣΙΑΝ ΑΥΤΟΥ. Σήμερον εὐρισκόμεθα εἰς τὴν ΠΑΡΟΥΣΙΑΝ τοῦ Κυρίου, ὅστις συνάζει τὰ πολύτιμά Του, τὴν Νύμφην Του, καὶ μετὰ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν, πάντων τῶν ἐν τοῖς μνημείοις. Ἄς δοξάσωμεν, ὅθεν, τὸν Θεόν διὰ τὸν "**κενὸν τάφον**" διότι πιστεύομεν εἰς ζῶντα Σωτῆρα καὶ ὄχι νεκρόν Σωτῆρα, μὴ δυνάμενον νὰ σώζῃ οὐδ' ἑαυτόν.

---οοο---

" Πολύν χρόνον δεσμευμένοι,
Μέ τὴν πλάνην τὴν δεινὴν,
Ἐπροσμέναμε μέ πόθον
Τὴν χαρμόσυνον αὐγὴν.
Νῦν ὁ ἥλιος αὐγάζει
Καὶ τό σκότος τό βαθύ,
Ἐκδιώκει, καὶ εἰρήνην καὶ χαράν
Μᾶς χορηγεῖ."

Τό πορτρέτο τοῦ Ἰησοῦ.

" Η ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ."

---ooo---

Τῇ ἐντολῇ τοῦ Τιβερίου Καίσαρος ἐσκαλίσθη εἰς σμάραγδον ἡ προσωπογραφία τοῦ Ἰησοῦ, ἥτις περιῆλθεν ἀργότερον εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Σουλτάνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τὴν ὁποίαν οὗτος ἔδωκεν εἰς τὸν Πάπα INNOCENTION τὸν Η' πρὸς ἀπελευθέρωσιν τοῦ ἀδελφοῦ του, ὅστις ἦτο αἰχμαλωτος ὑπὸ τῶν χριστιανῶν. Τὴν προσωπογραφίαν ταύτην μέ ἐπιστολὴν ἔστειλεν ὁ Διοικητὴς Ἐπαρχίας τινὸς τῆς Ἰουδαίας PUBLIUS LENTULUS εἰς τὸν Τιβερίον, καὶ ἦτις ἔχει ὡς ἑξῆς:

"Ἦτο συνήθεια ὅπως ἕκαστος Διοικητὴς τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας νά ἀναφέρῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἔκτακτα γεγονότα τῆς Ἐπαρχίας του, καὶ ὁ PUBLIUS LENTULUS ἔγραψε τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Τιβέριον Καίσαρα.

"Ἐνεφανίσθη κατὰ τὰς ἡμέρας ἡμῶν, ἄνθρωπος τις μεγάλων ἀρετῶν, ὀνομαζόμενος Ἰησοῦς Χριστός, ὅστις ἤδη ζῇ μεταξύ ἡμῶν. Παρά τῶν Ἑθνικῶν ἀναγνωρίζεται ὡς προφήτης τῆς Ἀληθείας, ἀλλ' οἱ μαθηταὶ καὶ ἀκόλουθοι αὐτοῦ τὸν ἀποκαλοῦν "Υἱὸν τοῦ Θεοῦ." Οὗτος ἀνεγείρει νεκροὺς καὶ ἰατρεύει πᾶσαν ἀσθένειαν.

"Ἀνθρωπος κάπως ὑψηλός καὶ κανονικός μέ εὔσεβῃ παρουσιαστικόν, τοιοῦτον, ὥστε, οἱ παρατηροῦντες αὐτόν, ἀμφοτέρων σέβονται καὶ ἀγαποῦν αὐτόν καὶ φοβοῦνται αὐτόν.

"Ἡ κόμη του εἶναι καστανοῦ χρώματος, πίπτουσα ἐπὶ τῶν ὤτίων αὐτοῦ, κατερχομένη ἀπαλά εἰς τοὺς ὦμους αὐτοῦ, κυματιζομένη ἐλαφρῶς κατσαρά.

Εἰς τὸ μέσον ἐχωρίζετο κατὰ τὸν τρόπον τῶν Ναζαρινῶν.

Τὸ μέτωπον αὐτοῦ ἀπέριττον, λίαν ἀπαλόν.

Τὸ πρόσωπον αὐτοῦ λεῖον, ἄνεν ῥυτίδος, μέωραῖον ἐρυθρόν, χρῶμα.

Ἡ ῥίς αὐτοῦ καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ ἐσχημάτιζον ἁρμονίαν.

Τὸ γένειον αὐτοῦ πυκνόν, τὸ χρῶμα ὅμοιον τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐχὶ μακρόν, πλὴν διχαλωτόν.

Τὸ βλέμμα αὐτοῦ ἀθῶον καὶ ὥριμον.

Οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τὸ χρῶμα γαλανόν, καθάρων, διαιυγές, διαπεραστικόν.

Ἐπιπλήττων, ἦτο τρυφερός.

Συμβουλεύων καὶ νουθετῶν εὐγενῆς, πείθων, εὐχάριστος εἰς τὸ λέγειν.

Εἰς τὰς συνομιλίας του ἦτο ἀμφοτέρων σοβαρός καὶ θετικός.

Οὐδεὶς ποτε εἶδεν αὐτόν γελῶντα, ἀλλὰ πολλοὶ εἶδον αὐτόν δακρύνοντα.

Ἡ συμμετρία τοῦ σώματός του ἦτο ἀξία παρατηρήσεως, καὶ αἱ κινήσεις αὐτοῦ εὐχαρεῖς.

Εἰς τὰς ὁμιλίαις του μετριοπαθῆς καὶ σοφός.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος μέτῃ μοναδικήν αὐτοῦ ὡραιότητα, ὑπερβάλλει τὰ τέκνα τῶν ἀνθρώπων."

---οοο---

